

Život Cirkvi

Ročník 19

8/2012

Novovymenovaný kardinál Duka v Bratislave

Čo je to vlastne tá solidarita?

„Kain po bratovražde na otázku, kde je Ábel odvetil: „Neviem. Či som ja strážca svojho brata?“ Ježiš nám však jednoznačne hovorí: „Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“ Boh nás teda spravil správcami a strážcami našich bratov. Toto prikázanie však má aj veľmi konkrétne ekonomické dosahy. Žijeme v dobe, kedy sa veľmi často rozpráva o solidarite. Sú jej plné médiá. Hovorí sa o našej solidarite s Grékmi, o medzinárodnej solidarite, o solidarite medzigeneračnej, o solidarite bohatých s chudobnými. Ako ju máme chápať? Čo je to vlastne tá solidarita?

Svätý Otec Ján Pavol II. v encyklike *Sollicitudo rei socialis* (1987) píše nasledovne: „Solidarita nie je len neurčitý súcit alebo povrchné dojatie nad zlom, ktoré sa týka množstva blízkych alebo vzdialených osôb. Naopak, je to pevná a trvalá odhodlanosť usilovať sa o obecné blaho resp. dobro všetkých a každého jedného zároveň, pretože všetci sme zodpovední za všetkých. Prejav solidarity vo vnútri každého spoločenstva sú účinné vtedy, keď sa jeho členovia navzájom uznávajú ako osoby.“

Solidarita teda pre nás znamená vstupovanie do vzťahov s konkrétnym hladným, smädným či nahým bratom. Aby táto pomoc bola efektívna musíme vykročiť z našej komfortnej zóny. Zo strany dávajúceho to znamená slobodnú reakciu na situáciu, ktorú vidí a ochotu vzdať sa majetku nadobudnutého vlastnou prácou, aby tak pomohol človeku v núdzi. Zo strany núdzného to vyžaduje pokoru priznať si fakt, že vzniknutú situáciu nedokáže vyriešiť vlastnými silami, pokoru požiadať o pomoc a v neposlednom rade pokoru túto pomoc prijať. A to je náročné. Inými slovami sme povolaní do vzťahov, v ktorých sa navzájom poznáme, milujeme a navzájom sa o seba staráme. Iba vo vzájomnom vzťahu konkrétnych ľudí, sa buduje vzájomná dôvera medzi darcom a obdarovaným. Vytvára sa vzťah, kedy si darca a obdarovaný môžu navzájom skladať účty a v atmosfére lásky aj klást' podmienky a požiadavky. Ako to napríklad robí známy kňaz v Žakovciach pod Tatrami svojím chlapcom. Toto žiadny silný sociálny štát nedokáže, práve naopak pácha nevýslovné škody v spoločnosti, keď technokratickým prerozdeľovaním prostriedkov zo sociálnej pomoci robí neadresný peňažný transfer.

Problematika dávania však má ďalšie rozmery. Napríklad, ak dám neznámemu zobrajúcemu alkoholikovi pred kostolom peniaze, pomáham mu skutočne? Naozaj, pokiaľ má tento skutok obdarovania škodlivé následky pre obdarovanú osobu, morálna hodnota takéhoto skutku je spochybnená. Rovnako aj dane ktoré ako občania musíme platiť, môžu byť využívané na udržiavanie závislostí skupín občanov na prerozdeľovaní zo štátneho rozpočtu. Dokonca sa tak môže volebný proces stať perverzným nástrojom kupovania moci za prísľuby rôznych sociálnych istôt. Za niekoľko desaťročí

takýchto sľubov sociálnych istôt sa celá Európska únia dostáva na pokraj ekonomického kolapsu.

V čom teda tkvie hlavný problém? Práve v ignorovaní princípu, ktorý by mal ísť so solidaritou ruka v ruku. V ignorovaní princípu subsidiarity. Subsidiarita definovaná prvýkrát pápežom Levom XIII je v skutočnosti jednoduchým princípom, ktorý hovorí, že problém majú riešiť osoby a inštitúcie, ktoré sú k nemu najbližšie. Na vysvetlenie si pomôžeme známou rozprávkou o troch grošoch. Kráľ vidí ťažko pracujúceho kopáča na kraji cesty. Pýta sa ho, koľko zarobí. S údivom zisťuje, že kopáč nielenže zarobí iba tri groše ale vyžije iba z jedného. Jeden totiž musí vrátiť svojmu starému otcovi a jeden požičiava svojmu synovi.

Nanešťastie u nás došlo k situácii, kedy kráľ po zistení, že si kopáč vystačí s jedným grošom zvyšné dva zdaní a buduje byrokratické inštitúcie – napríklad predražené anonymné sociálne služby. Efektívne sa však tie dva groše k starým, chorým, nevládnym a deťom aj tak nedostanú. Veľkú časť spotrebuje byrokratický aparát, ktorý by ich mal zabezpečovať. A tak aj vzájomná závislosť členov rodín je tak nahradená inštitúciou oveľa vyššou – štátom. A ako mnohí argumentujú aj tento ekonomický moment sa podpisuje na súčasnej kríze rodiny.

Niektorí politici volajú po väčšom zdanení ľudí s vyššími príjmami. Ved' predsa aj sväté písmo nás učí, tvrdia, že od tých, čo viac dostali, sa bude aj viac žiadať. Naozaj nemáme nič čo by sme neboli dostali a spravodlivosť vytvára nárok, aby sme svoje nadobudnuté bohatstvo dávali do služby núdnym. Zabúdame však, na to že aj solidarita závisí na cnostiach spravodlivosti a slobody. Bez spravodlivosti a slobody sa stráca hodnota dávania. Milosť je však v tom, keď človek dáva slobodne, na základe požiadavky spravodlivosti. Nie v tom, že je to od neho zobrahané násilím, z pozície sily. To nie je biblická teológia, ale teológia Juraja Jánošíka.

Vysoké zdanenie ale najmä Marxov koncept progresívneho zdanenia, presadzovaného Marxovými nasledovníkmi aj na Slovensku, znižuje motiváciu ľudí, ktorí dostali od Boha povolanie k podnikaniu, čím zároveň likviduje pracovné miesta pre ľudí, ktorí by sa oveľa ľahšie zamestnali pri nižšom daňovom zaťažení.

Aj preto by sme sa mali pozeráť poza sľuby ľudí, ktorí sa uchádzajú o našu dôveru. Ekonomické otázky sú tu však až na druhom mieste. Najdôležitejšie však je, že my ako kresťania nesmieme podporovať strany a politikov presadzujúcich alebo hoci aj pasívnym postojom umožňujúcich pokračovanie vraždenia nenarodených. Toto zlo treba bezpodmienečne zastaviť. Pretože jeho negatívne dôsledky nezasahujú len ekonomiku, ale sú oveľa závažnejšie, ide o totiž o samotnú existenciu nášho národa.

Milan Garbiar

manažér ESETu a člen Klubu kresťanských ekonómov

Vo Vatikáne sa konalo riadne verejné konzistórium

Vatikán, 17. februára (RV/TS ČBK) – Členovia kardinálskeho kolégia spolu s 22 budúcimi kardinálmi, ktorí prídu v sobotu odznaky kardinálskej hodnosti, sa dnes vo Vatikáne zúčastnili na Dni reflexii a modlitby. Predsedal mu Benedikt XVI. Program dňa otvorila spoločná modlitba breviára a úvodné slovo dekana kardinálskeho kolégia kardinála Angela Sodana. Hlavnou témou rokovania bola téma „Dnešné hlásanie evanjelia medzi misio ad gentes a novou evanjelizáciou“. Na túto tému prehovoril arcibiskup New Yorku Timothy Dolan, jeden z nových kardinálov.

Predseda Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie Mons. Rino Fisichella počas stretnutia predstavil správu o Roku viery, o jeho význame vo svetle apoštolského listu „Porta Fidei“ a tiež predstavil sériu niektorých iniciatív, ktoré pre túto udalosť pripravujú jednotlivé rímske dikastériá. Z celkového počtu 213 kardinálov sa na Dni modlitieb zúčastnilo 133 kardinálov vrátane novovymenovaných. Deň modlitieb a reflexii ukončili účastníci spoločnou modlitbou večer, ktorým predsedal Benedikt XV.

„Slúžte Cirkvi s láskou...“

Riadne verejné konzistórium sa konalo v sobotu v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne. Už štvrté v poradí počas pontifikátu Benedikta XVI. Svätý Otec menoval 22 nových členov kardinálskeho zboru a vyhlásil kanonizáciu siedmich blahoslavených, ktorá sa uskutoční 21. októbra tohto roka. Slávnostný obrad začal bohoslužbou slova, po ktorej nasledoval príhovor Svätého Otca:

Ctihodní bratia, drahí bratia a sestry!

Úvodný spev nás voviedol do slávnostného a sugestívneho rítu Riadneho verejného konzistória, počas ktorého budú kreovaní noví kardináli a to nasadením biretu, odovzdaním prsteňa a pridelením titulárneho chrámu. Sú to silné slová, ktorými Ježiš ustanovil Petra za pevný základ Cirkvi. Viera je podstatným faktorom tohto základu. V skutočnosti Šimon sa stáva Petrom – skalou – nakoľko vyznal svoju vieru v Ježiša ako Mesiáša a Božieho Syna. V ohlasovaní Krista je Cirkev spojená s Petrom a Peter je daný Cirkvi ako skala. Ale ten, ktorý buduje Cirkev, je Kristus a Peter musí byť osobitným elementom tejto stavby. Musí nim byť prostredníctvom vernosti svojmu vyznaniu, ktoré urobil v Cézarey Filipovej, a to v sile jeho potvrdenia: „Ty si Mesiáš, Syn živého Boha“ (Mt 16,16).

Slová, ktorými sa Ježiš obracia na Petra, dobre vysvetľujú cirkevný charakter dnešnej slávnosti. Noví kardináli, prostredníctvom pridelenia titulárneho chrámu tohto mesta alebo niektorej diecézy v okolí Ríma, budú začlenení so všetkými dôsledkami do rímskej diecézy, na ktorej čele stojí Petrov nástupca, aby s nim úzko spolupracovali pri vedení univerzálnej Cirkvi. Títo drahí spolupratelia, ktorí sa za chvíľu stanú členmi Kardinálskeho kolégia, sa spájajú

novým a silnejším pútom nielen s rímskym veľkňazom, ale s celou komunitou veriacich, roztrúsenou po celom svete. Vo vykonávaní svojej osobitnej služby na podporu Petrovho poslania, budú noví kardináli v skutočnosti povolani, aby posudzovali a hodnotili udalosti, problémy a pastoračné kritériá, ktoré sa dotýkajú poslania celej Cirkvi. V tejto vernej

a ťažkej úlohe bude pre nich príkladom a pomocou svedectvo viery kniežat'a apoštolov, ktorý svojim životom a smrťou skrze Kristovu lásku daroval seba samého spoločnosťou najvyššej obety vlastného života.

V tomto zmysle treba chápať aj nasadenie červeného biretu. Novým kardinálom je zverená služba lásky: lásky k Bohu, lásky k jeho Cirkvi, lásky k všetkým veriacim, a to prostredníctvom úplného a nepodmienečného sebadarovania sa, a to až po vyliatie krvi, ak to bude potrebné, ako sa hovorí vo formulke pri nasadzovaní biretu a ako to naznačuje červená farba šiat. Od nich sa žiada, aby slúžili Cirkvi s láskou a nasadením, s jasnosťou a múdrosťou učiteľov, s energiou a silou pastierov, s vernosťou a odvahou mučeníkov. Je to úloha popredných služobníkov Cirkvi, ktorá v Petrovi nachádza viditeľný základ jednoty.

V evanjeliom úryvku, ktorý sme pred chvíľou počuli, sa Ježiš predstavuje ako služobník, ponúknuť sa ako príklad vhodný na nasledovanie. Od udalosti tretieho ohlásenia utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania Syna človeka prichádza ostrý kontrast v scéne dvoch Zebedejových synov Jakuba a Jána, ktorých stále prenasledujú sny o sláve po Ježišom boku. Požiadali ho: „Daj, aby sme sedeli v tvojej sláve jeden po tvojej pravicu a druhý po ľavici.“ (Mk 10,37). Ježišova odpoveď je okamžitá a kladie prekvapivú otázku: „Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý ja pijem?“ (v. 38). Je vidieť jasnú narážku: kalich je vlastne utrpenie, ktoré Ježiš prijíma, aby uskutočnil Otcovu vôľu. Služba Bohu a bratom, darovanie seba: toto je logika, ktorú autentická viera

vtláča a rozvíja v našom každodennom živote a ktorá nie je štýlom sveta moci a slávy.

Jakub a Ján svojou požiadavkou ukazujú, že nepochopili logiku života, o ktorom svedčí Ježiš. Tú logiku, ktorá – podľa Majstra – musí charakterizovať učeníka v jeho duchu a konaní. Túto pomýlenú logiku nemajú iba dvaja Zebedejovi synovia, pretože podľa evanjelistu, sú ňou nakazení aj „ostatní desiatí“ apoštoli, ktorí „sa začali mrziť na Jakuba a Jána“ (v. 41). Sú namrzení, pretože nie je ľahké vstúpiť do logiky evanjelia a zanechať tú logiku moci a slávy. Sv. Ján Zlatoústý potvrdzuje, že všetci apoštoli boli nedokonalými, tak tí dvaja, ktorí chceli byť nad ostatnými desiatimi, tak aj tí ostatní, ktorí ich začali nenávidieť (porov. *Commento a Matteo*, 65, 4: PG 58, 622). Sv. Cyril Alexandrijský komentujúc paralelné texty Lukášovho evanjelia dodáva: „Učeníci upadli do ľudskej slabosti a hovorili medzi sebou o tom, ktorý z nich bude predstavený ostatným. Toto sa stalo a bolo to vyrozprávané v náš prospech ... Tak ako sa to stalo svätým apoštolom, rovnako sa to môže stať aj nám ako stimul k pokore“ (*Commento a Luca*, 12, 5, 24:PG 72, 912). Táto udalosť umožní Ježišovi, aby sa obrátil na všetkých apoštolov a „zavolať ich k sebe“, takmer aby ich až privinul k sebe, aby vytvoril jedno, nerozlučné telo s ním a ukázal im aká je cesta k dosiahnutiu skutočnej slávy, tej Božej slávy: „Viete, že tí, ktorých pokladajú za vládcov národov, panujú nad nimi a ich veľmoži majú nad nimi moc. Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa bude chcieť stať medzi vami veľkým, bude vašim služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých“ (Mk 10,42-44).

Vládnutie a služba, egoizmus a altruizmus, vlastnenie a darovanie, zisk a veľkodušnosť: tieto hlboko kontrastujúce logiky sa objavujú v každom čase a na každom mieste. Nie je žiadnej pochybnosti o tom, akú cestu zvolil Ježiš: Neobmedzuje sa iba na poukázanie na ňu slovami k niekdajším a súčasným učeníkom, ale on ju prežíva vo svojom vlastnom tele. Hovorí: „Lebo Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých“ (v. 45). Tieto slová ožarujú osobitným spôsobom dnešné verejné konzistórium. Zaznievajú v hĺbke duše a osobitne pre vás, ctihodní bratia, ktorí vstupujete do Kardinálskeho kolégia, predstavujú pozvanie, pripomenutie, dar a povzbudenie.

Podľa biblickej tradície Syn človeka je ten, ktorý prijíma moc a vládu od Boha ako sa píše v Danielovej knihe (porov. Dn 7,13nn). Ježiš interpretuje svoje poslanie na zemi ako Syna človeka na základe obrazu Tpiaceho služobníka, ktorého opisuje prorok Izaiáš (porov. Iz 53,1-12). Ten prijíma moc a slávu iba ako „sluha“. Ale je sluhom natoľko, nakoľko prijme na seba osud utrpenia a hriechu celého ľudstva. Jeho služba sa uskutočňuje v úplnej vernosti a plnej zodpovednosti voči ľuďom. Z tohto dôvodu slobodné prijatie násilnej smrti sa stáva cenou za slobodu mnohých, stáva sa začiatkom a základom vzkriesenia každého človeka a celého ľudského pokolenia.

Drahí bratia, ktorí vstupujete do Kardinálskeho kolégia! Úplné sebadarovanie sa Krista na kríži nech je pre vás základom, stimulom a silou k takej viere, ktorá sa prejavuje v milosrdnej láske. Vaša služba v Cirkvi a vo svete nech je vždy a iba „v Kristovi“, nech odpovedá na jeho, nie na logiku dnešného sveta, nech je ožiarená vierou a nech je vedená milosrdnou láskou, ktoré k nám prichádzajú z osláveného kríža nášho Pána. Na prsteni, ktorý vám o chvíľu odovzdám, sú zobrazení svätí Peter a Pavol so žiariacou hviezdou v strede, ktorá pripomína Pannu Máriu. Nosiac tento prsteň ste povolani, aby ste každý deň pamätali na svedectvo, ktoré títo dvaja apoštoli vydali Kristovi, až po mučenícku smrť tu v Ríme, kde ich krv sa stala životodarnou pre Cirkev. Poukázanie na Pannu Máriu bude pre vás vždy pozvaním, aby ste nasledovali tú, ktorá bola pevnou vo viere a pokornou služobnicou Pána.

Na konci tejto mojej úvahy chcem poďakovať a pozdraviť všetkých vás tu prítomných, osobitne oficiálne delegácie jednotlivých štátov a zástupcov mnohých diecéz. Noví kardináli sú svojou službou povolani, aby vždy ostali verní Kristovi, nechajúc sa viesť jedine jeho evanjeliom. Drahí bratia a sestry, modlite sa, aby sa v nich odrážal živý a náš jediný Pastier a Učiteľ, Pán Ježiš, prameň každej múdrosti, ktorý ukazuje cestu všetkým. Modlite sa tiež za mňa, aby som mohol vždy ponúkať Božiemu ľudu svedectvo istej nauky a viedol s miernou pevnosťou kormidlo svätej Cirkvi.

Po kreovaní 22 nových kardinálov má kardinálske kolégium 213 členov. Z nich je 125 kardinálov, ktorí ešte nedovšili 80 rokov života, a teda sa môžu zúčastniť prípadného konkláve na voľbu nového pápeža. Kardinálov – nevoličov, ktorí už dosiahli 80-ty rok života a nemôžu sa zúčastniť konkláve, je 88. Benedikt XVI. v doterajších konzistóriách počas svojho pontifikátu kreoval 62 kardinálov. Členovia súčasného kolégia pochádzajú zo 71 krajín (Európa – 119; Severná Amerika (USA a Kanada) – 21; Latinská Amerika – 32; Afrika – 17; Ázia – 20; Oceánia – 4).

Noví kardináli sa kreovaním začleňujú do Rímskej diecézy. Výrazom toho je pridelenie titulárneho chrámu alebo diakonie v Ríme prípadne jeho okolí. Svätý Otec pri dnešnom konzistóriu udelil jednotlivým kardinálom tieto titulárne chrámy a diakonie.

Kard. Fernando Filoni – Diakonia Našej Panej z Coromoto v chráme Sv. Jána z Boha;

Kard. Manuel Monteiro de Castro – Diakonia sv. Dominika Guzmána;

Kard. Santos Abril y Castelló – Diakonia sv. Ponziána;

Kard. Antonio Maria Vegliò – Diakonia sv. Cesareia in Palatino;

Kard. Giuseppe Bertello – Diakonia sv. Vita, Modesta a Crescenzia;

Kard. Francesco Coccopalmerio – Diakonia sv. Giuseppe dei Falegnami;

Kard. João Braz de Aviz – Diakonia sv. Heleny fuori Porta Prenestina;

Kard. Edwin Frederick O'Brien – Diakonia San Sebastiano al Palatino;

Kard. Domenico Calcagno – Diakonia Zvestovania Panny Márie na Via Ardeatina;

Kard. Giuseppe Versaldi – Diakonia Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Castro Pretorio;

Kard. George Alencherry – Titulárny kostol sv. Bernarda v Terme;

Kard. Thomas Christopher Collins – Titulárny kostol sv. Patrika;

Kard. Dominik Duka, O.P. – Titulárny kostol sv. Marcelína a Petra;

Kard. Willem Jacobus Eijk – Titulárny kostol sv. Kalista;

Kard. Giuseppe Betori – Titulárny kostol sv. Marcelína;

Kard. Timothy Michael Dolan – Titulárny kostol Panny Márie Guadalupskej na Monte Mario;

Kard. Rainer Maria Woelki – Titulárny kostol sv. Jána Máriu Vianneyho;

Kard. John Tong Hon – Titulárny kostol Kráľovnej apoštolov;

Kard. Lucian Mureşan – Titulárny kostol sv. Atanáza;

Kard. Julien Ries – Diakonia sv. Antona Paduánskeho v Circonvallazione Appia;

Kard. Prosper Grech, O.S.A. – Diakonia sv. Márie Goretti;

Kard. Karl Josef Becker, SJ – Diakonia sv. Juliána mučenika;

Riadne verejné konzistórium malo niekoľko špecifik. Patrí k nim skutočnosť, že nielen odovzdanie kardinálskeho biretu a pridelenie titulárneho chrámu či diakonie sa konalo počas dnešnej slávnosti, ale aj odovzdanie prsteňa, a teda nebude súčasťou zajtrajšej nedeľnej omše, ako to bývalo doteraz. Ďalšou zvláštnosťou je, že v druhej časti slávnosti konzistórium po prečítaní dekrétov hneď aj rozhodlo o niektorých kauzách svätých. Medzi siedmi mi blahosladenými, ktorí boli navrhnutí na svätorečenia, bola napríklad Indiánka Kateri Tekakwitha. Svätý Otec v rámci konzistória vyhlásil, že títo blahoslavení budú zapísaní do zoznamu svätých v nedeľu 21. októbra 2012.

Bl. Giacomo Berthieu, kňaz Spoločnosti Ježišovej, mučeník. Narodil sa vo francúzskom meste Polminhac 28. novembra 1838 a bol zavraždený v Ambiatibe na Madagaskare 8. júna 1896.

Bl. Pedro Calungsod, laický katechéta, mučeník. Narodil sa v Ginatilan o Naga di Cebu na Filipínach v roku 1654 a bol zavraždený v Guame na Mariánskych ostrovoch 2. apríla 1672.

Bl. Giovanni Battista Piamarta, kňaz a zakladateľ

Kongregácie Svätej rodiny z Nazareta. Narodil sa v talianskej Brescii 26. novembra 1841 a zomrel 25. apríla 1913.

Bl. Mária z hory Karmel, pôvodným menom Maria Carmela Sallés y Barangueras ktorá založila v roku 1884 v strednej Andalúzii novú kongregáciu františkánskych terciárov Najsvätejších srdc Ježiša a Márie. Narodila sa v španielskom meste Vic 9. apríla 1848 a zomrela v Madride 25. júla 1911.

Bl. Mária Anna Cope, pôvodným menom Barbara. Rehoľná sestra Kongregácie sestier Tretieho rádu sv. Františka v Syrakúzach v USA, známa pod menom Matka Marianna z Molokai. Narodila sa v nemeckom Heppenheime 23. januára 1838 a zomrela na ostrove Molokai 9. augusta 1918.

Bl. Kateri Tekakwitha, laička – americká Indiánka. Narodila sa v dnešnom Auriesville v USA r. 1656 a zomrela v kanadskom meste Sault 17. apríla 1680.

Bl. Anna Schäffer, laička. Narodila sa v Nemecku 18. februára 1882 a zomrela 5. októbra 1925.

-js,mf/ snímka

Stretnutie Benedikta XVI. s rímskym klérom

Vatikán, 23. februára (RV) – V Aule Pavla VI. vo Vatikáne sa konalo tradičné pôstne stretnutie biskupa Ríma s rímskym klérom. Benedikt XVI. sa na kňazov, ktorí spravujú farnosti Ríma, obrátil najprv prostredníctvom zamyslenia lectio divina nad listom sv. Pavla Efezanom (4, 1-16). Potom – ako uvádza správa Rímskeho vikariátu – im odovzdal „Pravidlá života“ – publikáciu vydavateľstva San Paolo s názvom „Vývolený Bohom pre ľudí“ (Scelto da Dio per gli uomini). Dokument, ktorý má byť podľa úvodných slov kardinála Valliniho, vikára Svätého Otca, skôr ideálom ako zbierkou predpisov, akousi duchovnou stopu, ovocím kňazského roku 2010.

Stretnutie začal Svätý Otec slovami: „Drahí bratia, je pre mňa veľkou radosťou, že môžem každý rok na začiatku Pôstu vidieť „môj klérus“, kňazov Ríma. Je pekné vidieť, koľko nás je. Myslel som, že v tejto veľkej aule budeme takmer stratenou skupinkou, ale vidím, že sme silnou Božou armádou a môžeme s odvahou vstúpiť v tomto našom čase do zápasov, nevyhnutných pre napredovanie smerom k Božiemu kráľovstvu. Včera sme pôstnou bránou vstúpili do každoročného obnovenia nášho krstu, opakujeme takpovediac náš katechumenát, vraciame sa do hĺbín nášho pokrsteneho bytia, a tak pričlenení ku Kristovi sa môžeme pokúšať viesť naše komunity. V tomto osobnom priateľstve so vzkrieseným Pánom, sa stále viac pripodobňovať Kristovi, stále viac a viac byť skutočnými kresťanmi.“

-jak-

Benedikt XVI.: Cirkev v Ríme je tou, ktorá predsedá v láske

Vatikán, 19. februára (RV) – V dnešný sviatok Katedry sv. Petra predsedal pápež Benedikt XVI. Eucharistickej slávnosti vo Vatikánskej bazilike. So Svätým Otcom svätú omšu koncelebrovali noví kardináli.

Otcovia kardináli,
ctihodní bratia v biskupskej a kňazskej službe,
drahí bratia a sestry!

Na sviatok Katedry sv. apoštola Petra sa s radosťou schádzame okolo Pánovho oltára spoločne s novými kardinálmi, ktorých som včera pričlenil do Kardinálskeho kolégia. Osobitným spôsobom srdečne pozdravujem práve ich a ďakujem kardinálovi Fernandovi Filonimu za úprimné slová, ktorými ma v mene všetkých oslovil. Tiež pozdravujem ostatných kardinálov a všetkých tu prítomných biskupov. Rovnako rozličné autority, pánov veľvyslancov, kňazov, rehoľníkov a všetkých veriacich, zidených z rozličných kútov sveta na túto radostnú udalosť, ktorá nadobúda osobitný význam univerzálnosti.

V druhom čítaní, ktoré sme pred chvíľou počuli, apoštol Peter nabáda „presbyterov“ cirkvi aby boli horlivými a starostlivými pastiermi Kristovho stáda (porov. 1 Pt 5,1-2). Tieto slová sú adresované predovšetkým vám, drahí a ctihodní bratia, ktorí už máte mnoho zásluh v Božom ľude pre vašu veľkodušnú a múdru činnosť, ktorú ste preukázali v pastoračnej službe vašich diecéz, či vo vedení dikastérií Rímskej kúrie alebo v cirkevnej službe vyučovania. Nová hodnosť, ktorá vám bola udelená, chce byť prejavom ocenenia vašej vernej práce v Pánovej vinici, ako aj ocenením komunit a krajín, z ktorých pochádzate a ktorých ste dôstojnými reprezentantmi v Cirkvi, zverujúc vám novú a väčšiu cirkevnú zodpovednosť, a koniec koncov, má za cieľ požiadať vás o podporu a pripravenosť v službe pre Krista a celé kresťanské spoločenstvo. Táto pripravenosť v službe evanjelia je pevne zakorenená v istote viery. Vieme, že Boh ostáva verný svojim prislúbobom a s nádejou očakávame naplnenie slov apoštola Petra: „A keď sa zjaví Najvyšší pastier, dostanete nevädňúci veniec slávy“ (1 Pt 5,4).

Dnešné evanjelium predstavuje Petra, ktorý, vedený Božím vnuknutím, vyjadruje svoju vlastnú pevnú vieru v Ježiša, Božieho Syna a prislúbeného Mesiáša. Ako odpoveď na toto žiarivé vyznanie Petrovej viery, za všetkých apoštolov, Kristus zjavuje poslanie, ktoré mu chce zveriť, a tým je byť „kameňom“, „skalou“, viditeľným základom, na ktorom je vybudovaná celá duchovná stavba Cirkvi (porov. Mt 16,16-19). Toto označenie „skala-kameň“ nepoukazuje na charakter osoby, ale jej význam chápeme vychádzajúc z hlbokého aspektu, z tajomstva: prostredníctvom poslanca, ktoré mu Ježiš zveruje, sa Šimon Peter stane tým, čím sa nemôže stať skrze „telo a krv“. Exegéta Joachim Jeremias poukázal na skutočnosť, že v pozadí tejto udalosti stojí symbolické vyjadrenie „posvätný kameň“.

V tomto zmysle nám môže pomôcť istý rabínsky text, v ktorom sa tvrdí: „Pán povedal: «Ako môžem stvoriť svet, keď sa objavia títo bezbožníci a obrátia sa mi chrbtom?» Ale keď Boh videl, že sa má narodiť Abrahám, povedal: «Pozri, našiel som skalú, na ktorej môžem postaviť a založiť svet». Preto nazval Abraháma skalou“. Prorok Izaiáš to potvrdzuje, keď pripomína ľudu „pozrite na skalú, z ktorej ste vytesaní... na Abraháma, svojho otca“ (51,1-2). Abrahám, otec veriacich, je so svojou vierou vnímaný skala, ktorá drží celé stvorenie. Šimon, ktorý ako prvý vyslovil o Ježišovi, že je Mesiáš a stal sa tak prvým svedkom vzkriesenia, sa teraz svojou obnovenou vierou stáva skalou, ktorá odoláva ničivej sile zla.

Drahí bratia a sestry! Iné a hlbšie vysvetlenie evanjeliovej udalosti, ktorú sme počuli, nachádzame v najznámejšom umeleckom diele, ktoré okrášľuje Vatikánsku Baziliku: oltár Katedry. Keď prechádzame mohutnou centrálnou loďou, dôjdeme až k apside, v ktorej prednej časti sa nachádza veľký bronzový trón, ktorý sa zdá, akoby sa vznášal. V skutočnosti stojí na štyroch sochách veľkých Cirkevných otcov Východu a Západu. Nad trónom vidíme okno, obkolesené jasnými anjelmi, v ktorom žiari sláva Ducha Svätého. Čo nám týmto architektonickým skvostom chcel povedať génius Bernini? Toto všetko predstavuje určitú víziu základu Cirkvi a v nej Petrov učiteľský úrad.

Okno v apside otvára chrám smerom von k celému stvoreniu, zatiaľ čo obraz holubice, teda Ducha Svätého, znázorňuje Boha ako prameň svetla. Ale je tu ešte jeden prvok, ktorý je dobré si všimnúť: samotná Cirkev je v skutočnosti ako okno, miesto, kde sa Boh skláňa k nám, kde sa stretáva s našim svetom. Cirkev nejestvuje sama pre seba, nie je konečným cieľom, ale musí ukazovať ponad seba, smerom hore, ponad nás. Cirkev je v skutočnosti natoľko sebou samou, nakoľko necháva zažiť Iného – s veľkým I – od ktorého pochádza a ku ktorému privádza. Cirkev je miesto, v ktorom Boh „prichádza“ k nám a kde my „odchádzame“ k nemu. Jej úlohou je otvárať tento svet, ktorý má tendenciu uzatvárať sa do seba, a prinášať doň svetlo, ktoré pochádza z hora a bez ktorého by sa stal neobývateľným.

Súčasťou veľkej bronzovej katedry je drevený stolec z 9. storočia, ktorý bol dlho považovaný za katedru apoštola Petra a bol umiestnený práve na tomto monumentálnom oltári pre svoju veľkú symbolickú hodnotu. V skutočnosti vyjadruje neustálu prítomnosť Apoštola v učiteľskom úrade jeho nástupcov. Môžeme povedať, že Petrov stolec je trónom pravdy, ktorého pôvod je v poslaní, ktoré mu zveril Kristus po vyznaní v Cézarey Filipovej. Učiteľský stolec nám pripomína Pánove slová Petrovi vo Večeradle: „Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov“ (Lk 22,32).

Katedra sv. Petra nám evokuje ďalšiu spomienku: slávne vyjadrenie sv. Ignáca Antiochijského, ktorý vo svojom liste Rimanom nazýva cirkev v Ríme „tou, ktorá predsedá v láske“ (Inscr. : PG 5, 801). V skutočnosti predsedáť vo viere je neoddeliteľne spojené s predsedaním v láske. Viera bez lásky by nikdy nebola autentickou kresťanskou vierou. Avšak slová sv. Ignáca majú aj iný význam, oveľa konkrétnejší: termín „láska“ bol v Cirkvi od počiatku používaný na označenie Eucharistie. Eucharistia je v skutočnosti Sacramentum caritatis Christi, skrze ktorú on pokračuje v priťahovaní všetkých k sebe, tak ako to robil na kríži (porov. Jn 12,32). Teda „predsedáť v láske“ znamená priťahovať ľudí v eucharistickom objatí – Kristovom objatí – ktoré prekonáva každú prekážku a akékoľvek odcudzenie a vytvára spoločenstvo z rozličností. Petrova služba je teda primátom v láske v eucharistickom zmysle alebo starostlivosťou o univerzálne spoločenstvo Cirkvi v Kristovi. Eucharistia je formou a mierou tohto spoločenstva, a tiež zárukou, že ostáva vernou kritériám tradície a viery.

Veľká katedra je podopretá cirkevnými otcami. Dvaja východní otcovia sv. Ján Zlatoústý a sv. Atanáž spolu s latinskými sv. Ambrózom a sv. Augustínom predstavujú úplnosť tradície, a teda bohatstvo vyjadrenia pravej viery jedinej Cirkvi. Tento prvok oltára podčiarkuje skutočnosť, že láska je postavená na viere. Všetko sa rozpadá, keď človek viac nedôveruje Bohu a nepočúva ho. V Cirkvi je všetko postavené na viere: sviatosti, liturgia, evanjelizácia, charita. Aj právo, aj cirkevná autorita stoja na viere. Cirkev sa neriadí sama, nedáva sebe samej svoj vlastný poriadok. Ona ho prijíma z Božieho Slova, ktoré počúva vo viere a hľadá, ako ho pochopiť a žiť. Cirkevní otcovia majú v cirkevnom spoločenstve funkciu garantov vernosti Svätému písmu. Garantujú vernú a pevnú exegézu, schopnú, spolu s Katedrou sv. Petra, predložiť stabilný a jednotný súhrn. Sväté písmo interpretované s autoritou Učiteľského úradu vo svetle Otcov, osvetľuje cestu Cirkvi v čase, zabezpečujúc jej pevný základ uprostred dejinných zmien.

Po tom, čo sme uvažovali nad rozličnými prvkami oltára Katedry, pozrime sa na ňu ako na celok. Vidíme, že ňou prechádza akýsi dvojité pohyby: vychádzanie a schádzanie. Je to vzájomnosť medzi vierou a láskou. Katedra je s veľkým dôrazom postavená na práve tomto mieste, nakoľko tu sa nachádza hrob apoštola Petra, a aj ona sa zároveň vinie hore k Božej láske. Teda viera je nasmerovaná k láske. Egoistická viera by bola nepravou vierou. Kto verí v Ježiša Krista a vstúpi do dynamizmu lásky, ktorá pramení v Eucharistii, objaví pravú radosť a svojím spôsobom bude schopný žiť podľa logiky daru. Pravá viera je ožiarená láskou a vedie v láske k výšinám, tak ako Katedra pozdvihuje k ožiarenému oknu, k sláve Ducha Svätého, ktoré je skutočne bodom, kam upriami svoj zrak každý pútnik, prejdúc prahom Vatikánskej baziliky. Triumf anjelov

a zlaté lúče dávajú tomuto oknu maximálny dôraz s pocitom pretekajúcej plnosti, ktorá vyjadruje bohatstvo Božieho spoločenstva. Boh nie je samota, ale je slávna, radostná, svetlo rozptyľujúca láska.

Drahí bratia a sestry, nám a každému kresťanovi je zverený dar tejto lásky: dar, ktorý má byť darovaný prostredníctvom svedectva nášho života. Toto je osobitne vašou úlohou, ctihodní bratia kardináli: svedčiť o radosť Kristovej lásky. Panne Márii, prítomnej uprostred apoštolského spoločenstva zhromaždeného pri modlitbe v očakávaní Ducha Svätého (porov. Sk 1,14), zverujeme vašu novú cirkevnú službu. Nech Matka vteľného Slova ochraňuje putujúcu Cirkev, nech ochraňuje svojim príhovorom prácu pastierov a prijme pod svoj plášť celé kardinálske kolégium.

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Na Námestí sv. Petra sa zišlo niekoľko desiatok tisíc pútnikov z celého sveta. Prevažne z krajín, z ktorých pochádzajú noví kardináli, ktorých Benedikt XVI. kreoval pri sobotnom riadnom verejnom konzistóriu. V príhovore sa vrátil k udalostiam týchto dní a zdôraznil niekoľko myšlienok, ktoré zazneli v homílii počas predpoludňajšej slávnosti.

Drahí bratia a sestry!

Dnešná nedeľa je tu vo Vatikáne osobitne slávnostnou, pretože včera som počas konzistória kreoval 22 nových kardinálov. Spolu s nimi som dnes predpoludním mohol s radosťou sláviť Eucharistiu v Bazilike sv. Petra, nad hrobom apoštola, ktorého Ježiš povolal, aby sa stal „skalou“, na ktorej postaví svoju Cirkev (porov. Mt 16,18). Preto vás pozývam, aby ste sa zjednotili aj v modlitbe za týchto ctihodných bratov, ktorí sú od tejto chvíle ešte silnejšie povolaní k spolupráci so mnou pri vedení univerzálnej Cirkvi a k svedectvu evanjelia až k obetovaniu vlastného života. Toto vyjadruje červená farba ich šiat: farba krvi a lásky. Niektorí z nich pracujú v Ríme v službe Svätej stolici, iní sú pastiermi dôležitých diecéz. Iní sa zasa vyznačili svojou dlhou a cennou prácou v štúdiu a vyučovaní. Odteraz sú súčasťou kolégia, ktoré osobitným spôsobom pomáha pápežovi v jeho službe jednoty a evanjelizácie. S radosťou ich prijímame pripomínajúc to, čo povedal Ježiš dvanástim apoštolom: „A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých“ (Mk 10,44-45).

Táto cirkevná udalosť sa podstatne spája s liturgiou sviatku Katedry sv. Petra, ktorú slávime v predstihu v dnešný deň, pretože 22. február – vlastný deň tohto sviatku – pripadá na Popolcovú stredú, začiatok pôstneho obdobia. „Katedra“ je stolec rezervovaný biskupovi, a od tohto výrazu pochádza názov „katedrála“,

čo je označenie chrámu, v ktorom biskup predsedá liturgii a vyučuje ľud. Katedra sv. Petra, ktorú v apside Vatikánskej baziliky symbolizuje monumentálne Berniniho dielo, je znakom osobitného Petrovho poslania a poslania jeho nástupcov pri vedení Kristovho stáda zachovávať ho v jednote viery a lásky. Už v druhom storočí sv. Ignác Antiochijský dával cirkvi v Ríme osobitný primát, pozdrviac ju vo svojom liste Rimanom ako tú, ktorá „predsedá v láske“. Táto osobitná úloha a služba rímskeho spoločenstva a jeho biskupa vychádza zo skutočnosti, že v tomto meste vyliali svoju krv apoštol Peter a Pavol a spolu s nimi veľký zástup mučeníkov. Vraciame sa teda k svedectvu krvi a lásky. Petrov stolec je teda znakom autority, ale autority Krista, založenej na viere a láske.

Drahí priatelia, zverme nových kardinálov do materinskej ochrany Panny Márie, aby im vždy pomáhala v ich cirkevnej službe a zachovala ich vo všetkých skúškach. Mária, Matka Cirkvi, pomôž mne a mojim spolupracovníkom neúnavne pracovať na jednote Božieho ľudu a pri ohlasovaní spásneho posolstva všetkým národom, naplňajúc tak pokorne a odvážne službu pravdy a lásky.

Svätý Otec s kardinálmi: Jednota Cirkvi je dar, ktorý máme chrániť

Vatikán, 20. februára (RV) – V Aule Pavla VI. prijal dnes Benedikt XVI. na osobitnej audiencii nových kardinálov, ich príbuzných a veriacich, ktorí prišli do Vatikánu kvôli konzistóriu. V úvode príhovoru vyjadril radosť zo stretnutia s príbuznými a priateľmi nových kardinálov, pretože mu dáva príležitosť osobnejšie vyjadriť radosť a žičenia. Tie zazneli v príslušnom jazyku, a tak kardinálovi Dominikovi Dukovi OP v češtine povedal: „S láskou zdravím Otce kardinála Dominika Duku a vás, veriaci z Českej republiky, ktorí sdílíte jeho radosť. Ať ve vás tyto sváteční dny modlitby obnoví lásku ke Kristu a jeho církvi. Všem vám zehnam. Chvála Kristu a Panně Marii.“

Prítomným ďalej povedal: „Drahí priatelia, vďaka za vašu prítomnosť. Kreovanie nových kardinálov je príležitosťou zamyslieť sa nad univerzálnym poslaním Cirkvi v dejinách ľudstva. Cirkev je vždy živá a prítomná. Do ľudských osudov, často tak bolestných a konfliktných, prináša Krista, svetlo a nádej pre ľudstvo. Zostať zjednotení v Cirkvi a posolstve spásy, ktoré ona ohlasuje, znamená zakotvenie v pravde, posilnenie zmyslu pre skutočné hodnoty, znamená zachovanie si pokoja zoči-voči rôznym udalostiam. Vyzývam vás preto, aby ste naďalej zostali spojení so svojimi pastiermi, ako aj novými kardinálmi, aby ste zostali v spoločenstve s Cirkvou. Jednota Cirkvi je Božím darom, ktorý máme brániť a zveľaďovať. Vás, ctihodní bratia kardináli a veriacich, ktorí vás sprevádzajú, zverujem pod ochranu Božej matky a apoštolov Petra a Pavla. S týmto vám zo srdca udeľujem svoje požehnanie.“

-js, jak- /foto

Svätý Otec sa stretol s členmi Kruhu sv. Petra

Vatikán (24. feb. 2012, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa stretol s členmi Kruhu sv. Petra, ktorí sa zaoberajú predovšetkým pomocou chudobným. V úvode príhovoru pozdravil generálneho predsedu organizácie, vojvodu Leopolda Torloniu. Následne sa zameril na súčasné pôstne obdobie, ktoré je vhodným časom na to, aby sme sa „s pomocou Božieho slova a sviatostí, obnovili vo viere a láske, ako na osobnej úrovni, tak aj komunitnej“. Svätý Otec zároveň pripomenul citát z Listu Hebrejom, ktorý vyzýva: „Všímajme si jeden druhého, a tak sa pobádajme k láske a k dobrým skutkom“ (Hebr 10; 24). Ďalej povedal: „Drahí priatelia, dnes, tak ako včera, sa svedectvo lásky dotýka zvláštnym spôsobom ľudských srdc; nová evanjelizácia, osobitne v takom kozmopolitnom meste ako je Rím, si vyžaduje veľkú duchovnú otvorenosť a múdru disponovanosť voči všetkým. V tomto zmysle vzniká sieť charitatívnej pomoci, ktorú každý deň uskutočňujete v prospech tých, ktorí sa nachádzajú v núdzi.“

Potom Benedikt XVI. pripomenul pomoc organizácie v nočných škôlkach, v centre pre rodiny, vo viacúčelovom centre, v rímskom hospici, ako aj ich misijné úsilie v Laose. Upozornil na dôležitosť zamerania pozornosti smerom k trpiacim, keď povedal: „Vieme, že pravosť našej vernosti Evanjeliu sa overuje aj na báze pozornosti a konkrétnej námahy, ktoré sa snažíme prejavovať voči bližnému, zvlášť voči najzraniteľnejším a marginalizovaným. Pozornosť k inému znamená chcieť mu dobre vo všetkých aspektoch: fyzicky, morálne a duchovne. Hoci sa zdá, že súčasná kultúra stratila zmysel pre dobro a zlo, je treba opätovne dôrazne potvrdiť, že dobro existuje a zvíťazi. Zodpovednosť voči blíznym teda znamená chcieť konať dobro voči inému, želajúc si, aby sa otvoril logike dobra; zaujímať sa o brata znamená otvoriť oči jeho potrebám, prekonávajúc tvrdosť srdca, ktoré nás robí slepými voči utrpeniu druhých.“

-mf-

Zármatok Svätého Otca nad tragédiou v Buenos Aires

Vatikán, 23. februára (RV) – Svätý Otec bol hlboko doťknutý správou o železničnej tragédii, ktorá sa stala 22. februára v Buenos Aires. Najmenej 50 ľudí zomrelo a 675 bolo zranených. V telegrame, podpísanom vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom, Benedikt XVI. vyjadril svoju blízkosť rodinám obetí a ubezpečil ich o svojich modlitbách. Telegram bol adresovaný arcibiskupovi Buenos Aires kardinálovi Jorgemu Mario Bergogliovi. Stredajšia tragédia je najväčším železničným nešťastím v histórii argentínskej metropoly, vláda vyhlásila dva dni národného smútku.

-jak-

Benedikt XVI. o štyridsiatich dňoch pôstneho obdobia

Vatikán, 22. februára (RV) – Za účasti tisícov pútnikov z celého sveta sa v Aule Pavla VI. konala Generálna audiencia Benedikta XVI. Svätý Otec sa v katechéze zamerával na štyridsať dní pôstneho obdobia.

Drahí bratia a sestry,

v tejto katechéze by som sa chcel v krátkosti zamerať na pôstne obdobie, ktoré začína práve dnes – liturgiou Popolcovej stredy. Je to čas štyridsiatich dní, ktorý smeruje k Veľkonočnému Trojdníu, k spomienke na Pánovu smrť a jeho zmŕtvychvstanie, teda k srdcu tajomstva našej spásy. V prvých storočiach existencie Cirkvi bol tento čas obdobím, v ktorom tí, čo počuli a prijali Kristovo hlásanie, začínali krok za krokom svoju púť viery a obrátenia, aby neskôr mohli prijať sviatosť krstu. Bolo to priblíženie sa k živému Bohu a uvedenie do viery, ktoré sa uskutočňovalo postupne, prostredníctvom vnútornej premeny katechumenov, teda tých, čo túžili stať sa kresťanmi a byť tak začlenení do Krista a do Cirkvi.

Následne potom boli aj kajúnci a všetci veriaci pozvaní, aby sa zapojili do tohto obdobia duchovnej obnovy, aby svoj život lepšie pripodobnili životu Kristovmu. Zapojenie sa celej komunity do rozličných častí pôstneho putovania zdôrazňuje jeden dôležitý rozmer kresťanskej spirituality: že vykúpenie je vďaka Kristovej smrti a jeho vzkrieseniu dostupné pre všetkých, nielen pre niektorých. A tak tí, čo sa zúčastňovali na príprave pre prijatie krstu ako katechumeni ako aj tí, čo sa vzdialili od Boha a od spoločenstva veriacich a túžili po zmierení, ale aj tí, čo žili svoju vieru v plnom spoločenstve s Cirkvou, všetci spoločne vedeli, že čas, ktorý predchádza Veľkej noci, je časom metanoie, čiže vnútornej premeny a pokánia; je to čas, ktorý náš ľudský život a naše dejiny stavia do perspektívy obrátenia, ktoré začína práve teraz, aby sme sa potom, na konci vekov, mohli stretnúť s Pánom.

Cirkev nazýva obdobie, do ktorého sme dnes vstúpili, slovom, ktoré sa pre liturgiu stalo priam typickým – „Quaragesima“ je teda čas štyridsiatich dní (po taliansky sa pôst povie Quaresima - pozn. prekl.) a tento jasný odkaz na Sväté písmo nás uvádza do veľmi konkrétneho duchovného kontextu. Štyridsiatka je symbolické číslo, ktoré sa v Starom i Novom zákone používa na označenie výnimočných okamihov skúsenosti viery Božieho ľudu. Je to číslo, ktoré vyjadruje čas očakávania, očisťovania, návratu Pána, uvedomenia si toho, že Boh je verný svojim sľubom. Toto číslo nepredstavuje presný chronologický údaj, vytvorený súčtom dní. Je to skôr označenie trpezlivého očakávania, dlhej skúšky – čas dostatočný na to, aby človek uvidel Božie diela – čas, v ktorom je potrebné vykročiť a prijať zodpovednosť bez ďalších odkladov. Je to čas zreých rozhodnutí.

Číslo štyridsať sa nachádza už v príbehu o Noemovi. Tento spravodlivý muž kvôli potope strávil štyridsať dní a štyridsať nocí v arche, spolu so svojou rodinou

a so zvieratami, ktoré mu Boh prikázal vziať so sebou. Následne ďalších štyridsať dní po potope musel čakať na to, aby mohol pristáť s archou, ktorá bola zachránená od zničenia (Gn 7,4.12; 8,6). Potom, v nasledujúcom období, Mojžiš zasa zostal na hore Sinaj v prítomnosti Pána štyridsať dní a štyridsať nocí, aby prijal Boží zákon. V tomto čase sa postil (Ex 24, 18). Štyridsať rokov putoval židovský národ z Egypta do zaslúbenej zeme: bol to príhodný čas na zakúsenie Božej vernosti. „A rozpomätávaj sa na celú cestu, po ktorej ťa Pán, tvoj Boh, vodil štyridsať rokov na púšti... Odev sa na tebe nezodral a noha ti neopuchla, a je to štyridsať rokov“ hovorí Mojžiš v knihe Deuteronomium na konci týchto štyridsiatich rokov putovania (Dt 8, 2.4). Rokov pokoja, ktoré Izrael zažíva pod vedením Sudcov, je tiež štyridsať (Sud 3, 11.30) - avšak po skončení tohto času sa už začína obdobie zabúdania na Božie dary a návrat k hriechu.

Prorokovi Eliášovi trvalo štyridsať dní, kým vyšiel na vrch Horeb, kde sa stretol s Bohom (1Kr 19, 8). Štyridsať dní obyvatelia Ninive robili pokánie, aby dosiahli Božie odpustenie (porov. Gn 3, 4). Štyridsať bolo rokov, počas ktorých vládol Šaul (Sk 13,21), Dávid (porov. 2 Sam 5,4-5) a Šalamún (porov. 1 Kr 11,41) – prví traja králi Izraela. Aj žalmy sa zamýšľajú na biblickým zmyslom štyridsiatich dní – ako napríklad Žalm 95, z ktorého sme práve počuli úryvok: „Čujte dnes jeho hlas! Nezatvrdzujte svoje srdcia. Ako v Meríbe, ako v dňoch Masy na púšti, kde ma pokúšali vaši otcovia; skúšali ma, hoci moje skutky videli. Štyridsať rokov sa mi priecilo toto pokolenie i povedal som: Je to ľud s blúdiacim srdcom; tí veru moje cesty neznajú.“ (v. 7c-10).

V Novom zákone Ježiš – predtým, než začne verejný život – odchádza do púšte na štyridsať dní a tam neje ani nepije (porov. Mt 4,2): živí sa Božím slovom, a používa ho aj ako zbraň proti diablu. Ježišove pokúšenia pripomínajú tie, ktoré zažil židovský národ na púšti, no nevedel nad nimi zvíťaziť. Štyridsať bolo dní, počas ktorých vzkriesený Ježiš kázal svojim učeníkom predtým, než vystúpil do neba a zoslal Ducha Svätého (porov. Sk 1,3).

Týmto číslom je opísaný duchovný kontext, ktorý zostáva neustále platný a Cirkev sa práve prostredníctvom pôstnych dní snaží uchovať jeho hodnotu a urobiť ho pre nás účinným. Kresťanská liturgia Veľkého Pôstu má za účel napomáhať duchovnej obnove vo svetle dlhej biblickej skúsenosti – predovšetkým nás však učí napodobňovať Ježiša, ktorý nám v štyridsiatich dňoch na púšti ukazuje ako zvíťaziť nad diablovým pokušením prostredníctvom Božieho Slova.

Štyridsať rokov putovania Izraela púšťou je poznačených rozporuplnými situáciami i ľudskými postojmi. Na jednej strane je to obdobie „prvej lásky“ medzi Bohom a jeho ľudom, keď Boh hovorí k srdcu ľudu a neustále im ukazuje cestu, po ktorej majú kráčať. Mohli by sme priam povedať, že Boh sa ubytoval uprostred

Izraela, šiel pred ním v oblaku a v ohnivom stĺpe a stal sa každý deň o jeho potravu: z neba zosiela mannu a zo skaly vyvádzal vodu. Preto možno roky, ktoré Izrael strávil na púšti, vnímať ako čas zvláštneho Božieho vyvolenia a čas, v ktorom sa ľud úzko privinul k Bohu. Čas prvej lásky. Na druhej strane nám Biblia ukazuje aj iný obraz tohto putovania po púšti: bol to aj čas pokušení a veľkých nebezpečenstiev, keď Izrael reptal proti svojmu Bohu a chcel sa vrátiť k pohanstvu, keď si vytvoril vlastné modly, lebo túžil po uctievaní bližšieho a hmataateľnejšieho Boha. Bol to čas vzbury proti veľkému a neviditeľnému Bohu.

Túto rozporuplnosť, čas zvláštnej Božej blízkosti a čas prvej lásky, ale aj čas pokušenia a navádzanie späť k pohanstvu, prekvapivým spôsobom nachádzame i Ježišom pozemskom putovaní – samozrejme bez toho, aby došlo k pádu do hriechu. Po krste pokánia v Jordáne, v ktorom Ježiš na seba berie osud Božieho služobníka, čo sa vzdáva vlastnej vôle, žije pre druhých a vstupuje medzi hriešnikov, aby zbral na seba hriechy sveta, po tomto krste Ježiš odchádza do púšte, aby tam štyridsať dní zostal v hlbokom spolení s Otcom, a zopakoval tak dejiny Izraela vo všetkých spomínaných štyridsaťdňových obdobiach.

Táto dynamika je neustále prítomná v pozemskom živote Ježiša, ktorý znovu a znovu hľadá okamihy samoty, aby sa modlil k svojmu Otcovi a zostal v intímnom spoločenstve a v samote s ním – vo výnimočnom spoločenstve s ním – a potom sa mohol znovu vrátiť medzi ľudí. Avšak v týchto časoch „púšte“ a zvláštneho stretnutia s Otcom, je Ježiš vystavený aj nebezpečenstvu a napádaný pokušením a zvädzaním zlého, ktorý mu navrhuje inú mesiášsku cestu, vzdialenú od Božieho plánu – táto cesta totiž smeruje cez moc, úspech a vládu, nie cez úplné darovanie sa na Kríži. Je to mesiášstvo sily a víťazstva, nie mesiášstvo daru a lásky.

Táto situácia plná rozporov je charakteristická aj pre Cirkev v jej putovaní „púšťou“ sveta a dejín. V tejto „púšti“ máme my, veriaci, príležitosť zažiť hlboké stretnutie s Bohom, ktorý posilňuje ducha, utvrdzuje vo viere, živí nádej a oživuje lásku; takýto zážitok nás robí účastníkmi na víťazstve Krista nad hriechom a nad smrťou – prostredníctvom obety lásky na Kríži. Avšak „púšť“ je aj negatívnym aspektom skutočnosti, ktorá nás obklopuje: suchota, chudoba slov života a hodnôt, sekularizmus a materialistická kultúra, ktoré uzatvárajú človeka len do horizontu jeho svetskej existencie a berú mu vzťah k večnosti... Je to prostredie, v ktorom nebo nad nami tmavne, lebo je pokryté mrakmi egoizmu, nepochopenia a klamstva. Napriek tomu všetkému sa čas púšte môže aj dnes pre Cirkev premeniť na čas milosti, veď máme istotu, že Boh aj z tej najtvrdšej skaly dokáže vyvieť vodu, ktorá občerstvuje a hasí smäd.

Drahí bratia a sestry, v týchto štyridsiatich dňoch, ktoré nás vedú k Veľkej noci Vzkriesenia, môžeme nájsť novú odvahu prijať s trezivosťou a vierou každú ťažkosť, bolesť a skúšku – vo vedomí toho, že Boh dá

z temnôt povstať novému dňu. A ak sme boli verní Ježišovi a nasledovali ho na ceste Kríža, potom nám žiarivý Boží svet – svet svetla, pravdy a radosti – bude znovu darovaný: bude to nový úsvit stvorený samotným Bohom. Požehnané pôstne putovanie vám všetkým!

Benedikt XVI. sa prihovoril aj slovenským pútnikom

Medzi veľkým množstvom pútnikov z celého sveta nechýbali ani slovenskí. Pápež Benedikt XVI. sa im prihovoril: „Srdečne vítam pútnikov zo Slovenska! Bratia a sestry, apoštol Pavol vyzýva: 'V mene Krista vás prosíme: zmierte sa s Bohom'. Na začiatku Pôstneho obdobia počujme toto pozvanie, ktoré je adresované každému z nás a ochotne ho nasledujme. S láskou vás žehnám. Pochválený buď Ježiš Kristus!“

Svätý Otec získal počas audiencie zlatú medailu

Na audiencii so Svätým Otcom v Aule Pavla VI. sa zúčastnili aj členovia organizačného výboru Svetového pohára Juniorov v alpskom lyžovaní 2012, ktorí počas nej odovzdali Benediktovi XVI. zlatú medailu razenú špeciálne pre toto stretnutie. Svetový pohár sa bude konať od 29. februára do 9. marca v mestách Roccaraso a Rivisondoli v talianskej oblasti Abruzzo. Zúčastní sa na ňom 150 športovcov z 50 štátov.

Martin Kramara

Slávenie Popolcovej stredy so Svätým Otcom

Rím, 22. februára (RV CZ, RV) - Každý rok na Popolcovú stredú Benedikt XVI. predsedá kajúcej pobožnosti vo forme tzv. rímskych štácií. Slávnosť sa začala modlitbou v Bazilike svätého Anzelma v Ríme na Aventínskom pahorku. Po výzve diakona „Podme v pokoji“ sa procesia presunula do neďalekej Baziliky svätej Sabíny, kde Svätý Otec s prítomnými kardinálmi, biskupmi, rehoľníkmi a veriacimi slávil svätú omšu.

Benedikt XVI. v homílii vysvetľoval symboliku popola ako jedného zo znamení vnášajúcich do liturgie kozmický rozmer. „Znamenie popolca nás teda privádza k veľkolepému výjavu stvorenia, v ktorom sa hovorí, že ľudská bytosť je jedinečným spojením hmoty a Božieho dychu. Vyjavuje nám to obraz prachu zeme, ktorý Boh modeluje a oživuje svojím dychom, vdýchnutým do nozdier nového stvorenia,“ uviedol Svätý Otec.

Po homílii nasledoval obrad požehnanja a udeľenia popola. Benediktovi XVI. ho udelil kardinál Jozef Tomko, keďže Bazilika sv. Sabíny je jeho titulárnym chrámom. Svätý Otec nasledne udelil popolec kardinálom, vybraným zástupcom rehoľí, laikov, jednej rodine a diakonom.

-mf-

Skončilo zasadnutie Rady kardinálov pre ekonomické záležitosti

Vatikán, 17. februára (RV) – Vo Vatikáne sa 15. februára skončilo zasadnutie Rady kardinálov pre riešenie organizačných a ekonomických záležitostí Svätej stolice, ktoré viedol vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone. Počas stretnutia bola predstavená nová úloha Prefektúry pre ekonomické záležitosti, ktorá v rámci nových predpisov preberá správu nad administratívou Svätej stolice a Governatorátu. Kardináli sa venovali konsolidovanému rozpočtu Svätej stolice a Governatorátu na rok 2012. Ako sa uvádza v komuniké zo stretnutia: „Vyjadrili spokojnosť s predpokladanými výsledkami“, ale nechýbalo aj „znepokojenie nad súčasnou všeobecnou krízou, ktorá neobchádza ani vatikánsky ekonomický systém v jeho celistvosti“. Keďže nenahraditeľným zdrojom dotácií Svätej stolice sú dobrovoľné zbierky veriacich, kardináli vyjadrili „hlbokú vďačnosť za podporu“ všetkým darcom, ktorí mnohokrát ostávajú v anonymite. **-mf-**

Vatikán k pripravovanej zmluve o obchode so zbraňami

Vatikán, 20. februára (RV) – Arcibiskup Francis Chullikatt, stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN, sa počas minulotýždňového zasadnutia Prípravného výboru ku konferencii Organizácie Spojených národov o medzinárodnej zmluve týkajúcej sa obchodu so zbraňami vyjadril, že Svätá stolica sa s ďalšími štátmi a rôznymi činiteľmi medzinárodného spoločenstva zhoduje vo fakte, že „hlavným cieľom zmluvy by malo byť nielen regulovanie obchodu s konvenčnými zbraňami, ale aj, a predovšetkým odzbrojenie medzinárodného nezákonného obchodu.“

„Medzinárodné spoločenstvo“ – ako povedal jej zástupca na zasadnutí v New Yorku – „potrebuje silný právny nástroj, dôveryhodný a efektívny, ktorým možno regulovať a zlepšiť transparentnosť obchodu s konvenčnými zbraňami a strelivom, obchodných technológií a licencií na ich výrobu.“

Mons. Chullikatt tiež pripomenul, že zbrane nemôžu byť porovnávané s iným tovarom, vymieňaným na svetovom alebo domácom trhu. Za hlavný princíp úsilia svetového spoločenstva – aj prostredníctvom konferencie – označil znovuobjavenie a budovanie sveta, ktorý bude viac rešpektovať ľudskú dôstojnosť a hodnotu ľudského života. Preto podľa zástupcu Svätej stolice záber novej zmluvy musí byť široký a nemôže sa týkať len siedmich typológií zbraní považovaných podľa Registra OSN za tzv. konvenčné zbrane, ale aj tzv. ľahkých zbraní a zbraní malého kalibru a k nim prináležiacej munícii. Musia sa taktiež dodržiavať

ustanovenia týkajúce sa pomoci obetiam. Zdôrazňuje venovanie pozornosti zabráneniu šírenia nelegálnych zbraní ovplyvňovaním dopytu. V tejto súvislosti sa podľa pozorovateľa Svätej stolice pri OSN javí ako vhodné zaviesť do zmluvy odkazy na výchovno-vzdelávací proces a programy na formovanie empatie a citlivej vnímavosti. Ako posledné uviedol, že mechanizmy revízie a aktualizácie zmluvy musia byť silné a dôveryhodné, schopné rýchlo začleniť nové prvky do oblastí zahrnutých v zmluve, a tá musí zostať otvorená pre možný budúci technologický vývoj. **-jak-**

Fórum rodín pristúpi aj na postupné politické opatrenia

Taliansko, 21. februára (RV) – V rámci prípravy na nastávajúci medzinárodný kongres rodín, ktorý sa uskutoční od 30. mája do 2. júna 2012 v talianskom Miláne, zorganizovalo Fórum rodín konferenciu v Ríme s názvom „Rodina a politika: možná kombinácia? Výzvy Familiaris Consortio“. Na konferencii sa v pondelok 20. februára okrem viacerých politikov zúčastnil aj Andrea Riccardi, taliansky minister pre medzinárodnú spoluprácu a zakladateľ Komunity sv. Egidia, ktorá sa venuje mierovej diplomacii a humanitárnej pomoci.

Minister Riccardi v súvislosti s témou konferencie v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas uviedol: „Verím, že reč o rodinnom faktore je dôležitou otázkou, a dúfam, že o to skôr budú uskutočnené rýchle politické opatrenia na podporu rodín a tých, ktorí sa rozhodujú mať deti. Mám na mysli aj iné problémy. Nedávno som poukázal otázku produktov pre deti, ktoré v našej krajine stoja o 20 až 30 percent viac, ako je to v iných krajinách, takže niektorí rodičia ich chodia nakupovať do zahraničia. Aj toto je spôsob, ako pomôcť rodine.“

Na konferencii nechýbal ani predseda Fóra rodín Francesco Belletti, podľa ktorého organizácia požaduje, aby už „rodina nebola na konci zoznamu“, ale jednou z priorit, pretože „drží krajinu pohromade“. „Musíme teda vychádzať zrodiny ako zo zdroja investície, a požiadavka, ktorú sme predložili vláde je: skutočná revízia daňovej politiky v prospech rodín s deťmi,“ uviedol Belletti. Na rozdiel od ministra Riccardiho si myslí, že by bolo možné zaviesť aj tzv. „postupnú politiku“, a teda začať práve od rodín s malými deťmi. „Spravodlivá vyváženosť rodiny je vecou kultúry, na ktorú krajina nemôže zabudnúť,“ dodal predseda fóra.

Belletti tvrdí, že k vyváženým opatreniam by mohla krajina dospieť aj bez investičných nákladov, a to vyrovnaním daňového zaťaženia a nákladov v súvislosti s tými, ktorí boli doteraz zvýhodňovaní. **-mf-**

Denník L'Osservatore Romano na webe v siedmich jazykoch

Vatikán, 21. februára (RV CZ) - Od minulého týždňa (presne 14. februára) je vatikánsky denník L'Osservatore Romano dostupný na internete v siedmich jazykoch. Talianska verzia je publikovaná v celku a možno ju čítať dokonca skôr, než sa dostane do novinového stánku pri Námestí sv. Petra. Už od minulého roku bolo digitálne vydanie dostupné v angličtine a španielčine. Teraz je možné správy Svätej stolice čítať tiež francúzsky, nemecky, portugalsky a poľsky. -js-

Nemeckí biskupi reagujú na demisiu prezidenta Wullfa

Nemecko, 20. februára (RV) – Vďačnosť za plodné nasadenie a prejav hlbokého rešpektu voči jeho rozhodnutiu. Takto komentuje Konferencia biskupov Nemecka, vedená Mons. Robertom Zollitschom, rezignáciu federálneho nemeckého prezidenta Christiana Wullfa. Wullf čelí podozreniam z obdobia ešte pred rokom 2010, keď sa stal prezidentom, ako napríklad podozreniu zo zneužívania výhod funkcie, keď bol premiérom spolkovej krajiny Dolné Sasko. Demisiu, podanú v piatok 17. februára 2012, zdôvodnil Wullf na tlačovej konferencii stratou dôvery občanov: „Udalosti posledných dní a týždňov ukázali, že došlo k vážnemu narušeniu dôvery, a teda aj mojej efektívnosti. Z tohto dôvodu už ďalej nemôžem vykonávať úrad prezidenta.“

Mons. Zollitsch v mene biskupov ocenil úsilie prezidenta Wullfa v prospech sociálnej súdržnosti, ktoré „boli a zostávajú výrazné“. Napokon mu poďakoval za aktívnu spoluprácu s kresťanskými cirkvami, ktorá sa vždy stretla s prejavovým záujmom a rešpektujúcou otvorenosťou. Vyjadril osobitne vďačnosť za srdečnosť, s akou Christian Wullf privítal Benedikta XVI. na oficiálnej návšteve v Nemecku v septembri minulého roku. -jak-

CEC prišla so zaujímavou myšlienkou na pôstne obdobie

Taliansko, 21. februára (RV) – Ekumenická rada Cirkví (CEC) prišla so zaujímavou myšlienkou kampane na pôstne obdobie, ktorej témou je „Hospodárenie s vodou“. Prostredníctvom nej vyzýva kresťanské cirkvi, aby sa počas siedmich týždňov pôstneho obdobia modlili a spoločne podporovali

„vodu spravodlivosti“, a to ako na lokálnej, tak aj na miestnej úrovni.

V oficiálnej note ekumenickej rady sa uvádza, že téma kampane by mala pripomenúť – predovšetkým v čase hospodárskej a ekologickej krízy – nevyhnutnosť toho, aby sa „kresťania zapojili do úvah o hospodárení s vodou a zaviedli adekvátne opatrenia“. Iniciatíva, ktorá sa začína 22. februára, potrvá do 5. apríla, teda do Zeleného štvrtka. Podľa koordinátora kampane Maika Gorsbotha je „voda tým, čo umožňuje planéte a hospodárstvu žiť“. Je základným prvkom udržateľného rozvoja v otázkach zdravia, bezpečnosti potravín, energie a chudoby, ktoré sa týkajú Cirkvi vo svete.“

Ekumenická rada Cirkví ponúka na svojej internetovej stránke v súvislosti s iniciatívou aj rôzne modlitby a úvahy, aby podnietila veriacich k diskusii. Zároveň bude každý týždeň prinášať biblické odpovede na významné problémy, akými sú vodné hospodárstvo, výroba a likvidácia odpadu, poľnohospodársko-ekologická výroba a adaptácia klimatickým zmenám. -mf-

V Španielsku vzrástol počet poplatníkov podporujúcich Cirkev

Španielsko, 20. februára (RV/RV CZ) – Takmer o 200-tisíc prispievateľov viac oproti minulému roku, ale o milión eur menej – taká je bilancia daňového rozpočtu v prospech Katolíckej cirkvi v súvislosti s daňovými priznaniami v Španielsku za rok 2011. Ako uvádza denník L'Osservatore Romano, celkový počet daňových poplatníkov, ktorí sa rozhodli darovať 0,7 percenta na podporu Cirkvi, vzrástol na viac ako sedem miliónov.

Počet daňových asignácií je 7,5 miliónov a počas posledných piatich rokov vzrástol o jeden milión, podotýka tlačové stredisko španielskeho episkopátu. Ak vezmeme do úvahy, že 23% deklarácií vyplňajú manželia spoločne, možno pripustiť, že v minulom roku sa rozhodlo venovať cirkvi časť daní cez 9 miliónov ľudí.

Ekonomická kríza na Pyrenejskom polostrove sa však prejavila na výške celkovej sumy daňových asignácií. Oproti minuloročným 249 miliónom euro poklesla o jeden milión. Španielska biskupská konferencia však výsledok napriek tomu hodnotí veľmi pozitívne. Vzhľadom k tomu, že každý daňový poplatník musí výslovne uviesť, či príslušná čiastka pôjde na cirkev alebo iné sociálne diela, znamená to, že „skutočný postoj občanov ku Katolíckej cirkvi je v španielskej spoločnosti pozitívny“.

Cirkev v Španielsku v súvislosti s termínom odovzdania daňových priznaní, usporadúva každoročne informačnú kampaň, v ktorej predstavuje sociálnu a výchovno-vzdelávaciu činnosť Katolíckej cirkvi. „Zakrúžkovať príslušnú kolónku v daňovom priznaní nestojí veľa, ale prináša hojné plody,“ čítame v tlačovej správe španielskeho episkopátu. -mf-

Schválenie liturgických textov pre bývalých anglikánov potrvá

Vatikán, 21. februára (RV CZ) – Definitívne schválenie liturgických textov v ordinariáte pre bývalých anglikánov si vyžiada dlhú prípravu, možno až päť rokov, informuje ordinariát pre Anglicko. Svätá stolica zatiaľ schválila dočasný liturgický kalendár, breviár, obrady sviatosti manželstva a pohrebné obrady. Stále sa ešte pracuje na eucharistickej liturgii, ktorá má ponechať niektoré anglikánske prvky. Kongregácia pre náuku viery zvolala pre tento účel zvláštnu komisiu teológov a liturgistov. V januári sa uskutočnilo jej prvé zasadnutie. -js-

Patriarcha Bartolomej I. vystúpil v tureckom parlamente

Ankara, 21. februára (RV CZ) - Pravoslávny patriarcha Konštantinopole žiada rovnoprávnosť pre náboženskú menšinu v Turecku. Bartolomej I. navštívil turecký parlament, kde bol pozvaný, aby predstavil svoje názory k návrhu novej ústavy. Tá by mala byť prijatá ešte v tomto roku. Vystrieda 30 rokov starú konštitúciu presadenú vojenským režimom.

Turecké médiá si všimajú bezprecedentný charakter návštevy kresťanského predstaviteľa v parlamente. Rovnako dnes prebehli konzultácie s predstaviteľom sýrskopravoslávnej cirkvi. Nasledovať majú tiež Arméni a Židia. Katolícku cirkev nikto nespomenul, pretože v Turecku stále ešte nemá právnu subjektivitu. Patriarcha Bartolomej pripomenul, že kresťania boli doposiaľ v Turecku diskriminovaní a jednalo sa s nimi ako s obyvateľmi druhej kategórie. Dúfame, že sa to zmení. Chceme iba rovnoprávnosť, uviedol najvyšší duchovný pravoslávny predstaviteľ. Pripomenul zároveň, že veľa zásadných problémov stále čaká na riešenie. Medzi nimi menoval osud jediného pravoslávneho seminára v Turecku, ktorý je od roku 1971 zatvorený. -js-

Sýrsko-katolícky patriarcha hovorí o situácii v Sýrii

Sýria, 21. februára (RV CZ) - Medzi účastníkmi riadneho verejného konzistória uplynulú sobotu bol aj sýrsko-katolícky patriarcha Jeho blaženosť Ignác III. Younan, ktorý pre Vatikánsky rozhlas hovoril o aktuálnej situácii v Sýrii. „Nie len kresťania, ale podľa môjho názoru sa celá sýrska spoločnosť veľmi obáva budúcnosti, pretože v Sýrii je veľmi zložitá situácia. Nie je tu len jediné ná-

boženstvo, ani jediné etnikum, ale náboženská, konfesná a etnická rozmanitosť. Vrcholom všetkého je fakt, že pri moci je jediná politická strana „Baas“, ktorá patrí menšine „alawitov“,“ povedal Younan.

„Moslimská väčšina sunnitov sa domnieva, že bola nespravodlivo odsunutá na bok a chce sa ujať vlády. Pánuje tu veľký strach, že vypukne konflikt s náboženským nádychom a neblahými dôsledkami. Situácia je zložitá pre všetkých obyvateľov Sýrie a zvlášť pre kresťanov, ktorí tu žijú dvetisíc rokov a považujú sa za Sýrčanov. Hovorím to ako sýrsky kresťan, lebo aj napriek tomu, že moje sídlo je v Libanone, narodil som sa v Sýrii, a Libanon a Sýria udržiavajú úzke kontakty,“ uviedol patriarcha.

Kresťania sa podľa katolíckeho patriarchu cítia v nebezpečenstve a skutočne sa obávajú, že by sa mohli stať prvými obeťami občianskej vojny s náboženským pozadím. „V krajine totiž nepôsobia kresťanské politické strany, kresťania nemajú k dispozícii ani zbrane a okrem toho sú rozptýlení po celej Sýrii. Existujú síce regióny kde tvoria väčšinu, ale ako náhle by padla centrálna vláda nastal by nekontrolovateľný chaos. V takom prípade môžeme predpokladať, že by padli zábrany a kresťania by sa stali prvými obeťami. Dúfame, že k tomu nedôjde, na medzinárodnej scéne existujú snahy o nastolenie dialógu a hľadania civilizovaného riešenia. Modlíme sa a budeme sa modliť ďalej, aby Sýria dokázala prekonať túto krízu trvajúcu takmer rok, a obyvatelia Sýrie nájdú naozaj pozitívny, styčný bod svojich rôznorodosti, aby vytvorili demokratickejšiu národnú spoločnosť s viacerými politickými stranami,“ hovorí sýrsko-katolícky patriarcha Ignác III. Younan. -js-

K šíreniu pokoja v Sýrii vyzýva aj Svetová rada cirkví

Švajčiarsko, 23. februára (RV/LOR) – Členovia výkonného výboru Svetovej rady cirkví v Ženeve vyzývajú k medzinárodnému úsiliu o pokoj, zmierenie a spoluprácu v Sýrii. Urobili tak prostredníctvom pastierskeho listu o solidarite s cirkevnou komunitou v Sýrii, ktorý sformulovali počas zasadnutia 14. - 18. februára vo švajčiarskom meste Bossey. Ako uvádzajú, k ukončeniu násillia v Sýrii by mohlo dôjsť práve prostredníctvom národného dialógu, preto vyzývajú sýrske cirkevné spoločenstvá k spolupráci. Zároveň dodávajú, že skutočný pokoj je „dielom spravodlivosti“, čo znamená „uznanie dôstojnosti každej ľudskej osoby, jej základných práv, slobody každého a odmietanie diskriminácie na základe viery, rasy či kultúry“. Svetová rada cirkví tak upevnila svoj záväzok bojovať proti všetkým formám násillia prostredníctvom ekumenickej činnosti, a to v takom smere, ktorý „ukazuje, ako sú kresťania jednotní v znovupotvrdení evanjeliového rozmeru pokoja a spravodlivosti vo svete“. -mf-

Biskup Comayagua hovorí o poslanstve sústrasti Svätého Otca

Honduras, 21. februára (RV CZ) - Počet obetí požiaru vo väznici v diecéze Comayagua stúpol od minulého utorka na 359 po tom, čo ďalší väzeň podľahol následkom popálenia. Úrady miestnej štátnej správy oznámili, že spoločne s väzňami zhorela tiež tridsaťročná žena, ktorá bola v nápravnom zariadení navštíviť manžela. Biskup tamojšej diecézy Mons. Roberto Camilleri povedal Vatikánskemu rozhlasu, ako bolo prijaté sústrastné poslanstvo Svätého Otca.

„Pápežovo poslanstvo prijali s vdáčnosťou zranení, ale aj rodinní príslušníci obetí. Väznica v Comayagui bola pôvodne určená pre 250 väzňov, avšak žilo ich tu 850, teda takmer štvornásobok. Preplnenosť všetkých honduraských väzníc závisí na vleklosti súdnych procesov – polovica zadržovaných v nápravných zariadeniach ešte nevykonáva definitívny trest, čo je skutočne hanebné,“ povedal Mons. Camilleri. Poznamenal, že Svätý Otec za niekoľko týždňov príde do Ameriky, do Mexika, ktoré „s našou krajinou zdieľajú množstvo problémov – násilie, chudobu, obchod s narkotikami.“

Honduras podľa biskupa tamojšej diecézy nie je krajinou vo vojnovom stave, ale každý deň je tu zavraždený najväčší počet ľudí vo svetovom meradle. „V krajine rastie chudoba – milión obyvateľov z celkových sedem miliónov emigrovalo do Spojených štátov väčšinou ilegálne a s veľkým rizikom. Ti, ktorí sa tam uchytia, posielajú domov peniaze svojim rodinám. Taká je teda naša situácia – od Svätého Otca očakávame poslanstvo nadeje,“ dodal biskup Camilleri. -js-

Požiar vo väznici na Hondurase komentuje tamojší nuncius

Honduras, 17. februára (RV CZ) – Počet obetí požiaru, ktorý v noci z utorka na strediu zachvátil honduraskú väznicu v Comayagua sa vyšplhal na 355. Svätý Otec vyjadril hlbokú ľútosť nad obeťami požiaru. V správe podpísanej vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom Benedikt XVI. uviedol, že sa vrúčne modlí za viac ako 350 mŕtvych. Vyjadril tak svoju „duchovnú blízkosť“ rodinám, žiadajúc „rýchle a komplexné zachránenie zranených“. Svätý Otec v čase „tohto veľkého smútku“ zveruje všetkých pod „milujúcu ochranu Panny Márie zo Suyapa“.

Biskup diecézy Comayagua Mons. Roberto Camilleri hovorí o najhoršej tragédii v histórii väznenstva a vyzýva ku spoločnom úsilíu v najnutnejšej starostlivosti o zranených väzňov a postihnuté ro-

diny. Apoštolský nuncius v Hondurase Mons. Luigi Bianco komentoval pre túto udalosť pre Vatikánsky rozhlas: „Celá honduraská cirkev sa je účastná na nesmiernej bolesti, ktorá zasiahla stovky ľudí a pripája sa k modlitbe. Vo vyhlásení diecézy Comayagua sa uvádza, že táto väznica patrila k najnebezpečnejším v celej krajine. Určite táto tragédia povedie k diskusi o zlepšení situácie väznenstva v Hondurase. Táto problematika nie je jednoduchá, ale je potrebné ju riešiť,“ hovorí pre Vatikánsky rozhlas apoštolský nuncius v Hondurase. -mf-

Irackým utečencom v Turecku chýba podpora sociálneho charakteru

Turecko, 17. februára (RV) – „Irackým utečencom v Turecku sa nedostáva dostatočnej pomoci“ – pre organizáciu Pomoc Cirkvi v núdzi sa takto vyjadril don Andrés Calleja, riaditeľ diela saleziánov v Istanbule, ktorý viac ako tridsať rokov pôsobil v Indonézii a od roku 2011 je poverený spravovaním komunity v Istanbule. Pápežská nadácia eviduje dlhý zoznam irackých utečencom, ktorí sa usilujú o víza do Kanady, Európy a Spojených štátov amerických, ako však uvádza: „V priemere čakajú tri až štyri roky, počas ktorých dospelí nemajú povolenie k práci a deti nemôžu navštevovať školy.“ Vo väčšine prípadov ide o kresťanov, ktorých „duchovné potreby tak nie sú brané do úvahy“. Veriaci sú v skutočnosti posielaní na iné miesta, kde im často nie je zaručená žiadna pastoračná služba a kde nepôsobí ani kresťanská komunita.

Organizácia Pomoc Cirkvi v núdzi už niekoľko rokov financuje program pomoci utečencom, ktorému sa venujú saleziáni v Istanbule. Ich pomoc sa začala založením inštitútu sv. Jána Bosca, v ktorom sa starajú o všetky utečenecké iracké rodiny v Turecku. „Zabezpečenie, aby deti dostali adekvátne vzdelanie,“ vysvetľuje don Calleja, „je jedným z našich hlavných záujmov“. Mnoho detí nevie čítať, ani písať, pretože v Iraku ich rodičia z dôvodu nedostatku bezpečnosti nechávali doma. Keďže v Turecku musia byť súkromné inštitúty registrované, kňazi sú nútení pracovať na hranici medzi legálnosťou a nelegálnosťou. Školu tak môžu kedykoľvek zatvoriť. Nielen deti však potrebujú pomoc, potreby dospelých sa spájajú s hľadaním domova a práce. „Títo ľudia potrebujú veľkú podporu sociálneho charakteru, takým spôsobom, aby raz v kontakte so západnou spoločnosťou, neboli premožení ťažkosťou integrácie,“ uviedol don Andrés. -mf-

Spoločné zasadnutie Stálych rád KBS a ČBK v Bratislave

Bratislava, 23. februára (TK KBS) – Téma Nová evanjelizácia, príprava na slávenie budúročného 1150. výročia príchodu svätých Cyrila a Metoda na naše územie a ďalšie otázky dominovali dnešnému spoločnému zasadnutiu Stálych rád Konferencie biskupov Slovenska (KBS) a Českej biskupskej konferencie (ČBK).

V sídle bratislavského arcibiskupstva sa ich členovia vzájomne informovali aj o ďalších aktivitách, spoločných projektoch a vývoji cirkvi v oboch krajinách po rozdelení v oblasti školstva, charity a médií a skúsenostiach KBS s majetkovým vyrovnaním a so správou majetku.

Predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský pred novinármi povedal, že išlo o štandardné stretnutie, na ktorom si členovia Stálych rád vymenili vzájomné skúsenosti v oblasti pastorácie. Zároveň pripomenul, že biskupi by radi naplánovali spoločné stretnutie oboch biskupských konferencií, ktoré by mohlo byť už na jeseň tohto roka.

Arcibiskup Zvolenský tiež priblížil spoločné projekty, nad ktorými obe krajiny uvažujú. V súvislosti s budúročným výročím príchodu solúnskych bratov by chceli napríklad vytvoriť antológiu poézie a prózy, ktorá by sa dotýkala života sv. Cyrila a Metoda, vedecké konferencie na Slovensku, v Čechách a na Pápežskej Gregorovej univerzite v Ríme.

Spoločné zasadnutie Stálych rád KBS a ČBK privítal aj kardinál Duka. „Ja som rád, že sme sa takto mohli stretnúť v Bratislave,“ povedal. Poznámene, že si od slovenskej strany prišli vypočuť najmä skúsenosti v oblasti reštitúcie cirkevného majetku, ktoré v súčasnosti hýbu českou politickou scénou.

Kardinál Duka reagoval i na otázky, ktoré sa týkajú nožnej návštevy Svätého Otca v oboch

krajinách. Do Čiech bol Benedikt XVI. pozvaný na zakončenie medzinárodných osláv cyrilometodského jubilea, ktoré by sa mali uskutočniť na Velehrade. „Nad návštevou sa uvažuje, ale definitívnu odpoveď nemôžem dať,“ uviedol kardinál Duka.

Podľa arcibiskupa Zvolenského v súvislosti s pozvaním Benedikta XVI. na Slovensko v súčasnosti nejestvuje ani odmietnutie, ale ani oficiálne potvrdenie. Slová kardinála Duku podľa neho oživilí nádej, že Benedikt XVI. príde a jeho „kuloárne informácie“ prijal ako „povzbudenie“.

Kardinál Duka pred novinármi priblížil aj jeho dojmy z víkendového riadneho verejného konzistória a stretnutia so Svätým Otcem, ktorý ho vymenoval do kardinálskeho zboru, a dotkol sa aj témy výsledkov vlaňajšieho sčítania obyvateľov v Čechách.

Na stretnutí Stálych rád KBS a ČBK sa zúčastnili aj podpredseda ČBK Mons. Jan Graubner, členovia Stálej rady ČBK Mons. František Lobkowicz, Mons. František Radkovský a generálny sekretár ČBK Mons. Tomáš Holub. KBS tiež zastupovali ešte podpredseda KBS Mons. Viliam Judák, tajomník KBS Mons. Marián Chovanec, člen Stálej rady KBS Mons. Tomáš Galis a výkonný sekretár KBS Anton Ziolkovský.

Biskupi blahoželali novovymenovanému kardinálovi Dukovi

Bratislava, 23. februára (TK KBS) – Členovia Stálej rady Konferencie biskupov Slovenska (KBS) v Bratislave zablahoževali pražskému arcibiskupovi a metropolitovi Dominikovi Dukovi k jeho vymenovaniu za kardinála.

Predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský mu následne v mene všetkých veriacich na Slovensku venoval vzácny dar - obraz Sedembolestnej Panny Márie od akademickej maliarky Ivy Štrbovej – Jarošovej.

Svätý Otec Benedikt XVI. menoval nových členov kardinálskeho zboru počas uplynulého víkendu na riadnom verejnom konzistóriu. Kardinál Duka je jedným z 22 nových kardinálov.

Bratislavu navštevuje pri príležitosti dnešného spoločného zasadnutia Stálych rád KBS a Českej biskupskej konferencie (ČBK), ktorej je kardinál Duka predsedom.

Kardinál Duka za dar i gratuláciu poďakoval a s úsmevom poznámene, že má so Slovenskom úzky vzťah i vďaka tomu, že sviatosť birmovania prijal počas vojenskej služby v Trnave.

-ml-/ foto -pz-

V Bratislave vystúpili osobnosti médií a novej evanjelizácie z Vatikánu

Bratislava, 23. februára (TK KBS) – „Výzvy Novej Kultúry“ je názov medzinárodnej konferencie, ktorá sa uskutočnila v Bratislave. Vystúpili na nej uznávané osobnosti médií a novej evanjelizácie z Vatikánu, ktorých prednášky si prišli vypočuť takmer dve stovky predstaviteľov náboženského a spoločenského života zo Slovenska i zahraničia.

Konferenciu otvorili svojím príhovorom apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana a predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský. Arcibiskup Giordana okrem iného povedal, že konferencia je dôkazom toho, že Cirkev na Slovensku si uvedomuje svoje základné poslanie a že chce prinášať dnešnému svetu svetlo Kristovej evanjelizácie.

„Novej evanjelizácie, ktorá by bez toho, aby rezignovala na pravdu, na radikalitu kresťanského života či evanjeliové požiadavky, dokázala týmto výzvam čeliť,“ povedal Mons. Giordana. „Prípadné ťažkosti, ktoré sú s tým spojené, nech nás ako Cirkev neodradia a nech nám nevezmú túžbu a vôľu byť verní svojmu povolaniu,“ dodal apoštolský nuncius na Slovensku.

Arcibiskup Zvolenský povedal, že téma konferencie otvára témy, čo je kultúra, v čom je súčasná kultúra nová, prečo sa ňou zaoberať a aké výzvy táto nová kultúra predstavuje. Pre Katolícku cirkev je toto spojenie podľa jeho slov o to zaujímavejšie, pretože stojíme pred úlohou venovať sa novej evanjelizácii.

V súvislosti s týmito témami metropolita Zvolenský pripomenul, že Katolícka cirkev dokáže ponúknuť nové impulzy pre rozvoj našej spoločnosti. „V tejto chvíli je tým impulzom presvedčenie, že naša spoločnosť bude viac ľudskejšou, ak sa otvorí Kristovmu evanjéliu. Lebo kde je evanjélium, tam je ak skutočná kultúra,“ uviedol arcibiskup Zvolenský.

V programe ďalej vystúpil predseda Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky Mons. Claudio Maria Celli. Vo svojom vystúpení uvažoval nad výzvami dnešnej digitálnej éry pre Cirkev. Pridržiaval sa pri tom výrokov pápežov Pavla VI., Jána Pavla II. a Benedikta XVI. Zdôraznil, že najdôležitejším bodom spoločenskej komunikácie je hľadanie pravdy o človeku.

Prvým prostriedkom evanjelizácie je podľa arcibiskupa Celliho svedectvo kresťanského života. „Problém nespočíva v používaní technológií, ale ako hovorí Svätý Otec, je to problém svedectva,“ uviedol Celli. Dodal, že hovoriť o komunikácii v kontexte nových technológií nás zaväzuje znamená „byť v dnešnom svete svedkom“.

Arcibiskup Mons. Celli tiež priblížil viaceré štatistiky

súvisiace s používaním internetu a nových médií v súčasnosti. Zároveň poukázal na to, aké výzvy je potrebné naplniť, aby v digitálnom svete bola prítomná Katolícka cirkev. Základ vidí v dialógu a službe, ktorým sa musí Cirkev venovať.

Konferenciapokračovala príhovorom Mons. Lucia Ruiza, ktorý je zodpovedný za prevádzku internetových služieb vo Vatikáne. Poukázal na niektoré vlastnosti digitálnej kultúry, ktorá sa neustále mení. Voči týmto zmenám je podľa jeho slov možno zaujať tri postoje - ignorovať ich, nekriticky ich nasledovať alebo sa s nimi konfrontovať pomocou ducha rozlišovania.

Mons. Ruiz priblížil niekoľko charakteristických znakov digitálnej kultúry, ako napríklad všadeprítomnosť, multimediálnosť či neformálnosť. Zdôraznil potrebu naučiť sa správne „kultúrne kľúče“ pre vytvorenie novej syntézy stabilných hodnôt s novou kultúrou. Ak sa ich nenaučíme, môžeme dospieť k vyprázdneniu kultúrneho dedičstva a synkretizmu pravdy.

Konferencia vyvrcholila prednáškou „Nová kultúra a nová evanjelizácia“, s ktorou vystúpil predseda Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie Mons. Rino Fisichella. V prejave o výzvach novej kultúry zdôraznil, že nová evanjelizácia vyrástla z presvedčenia, že milosť nás premieňa a dáva dôveryhodnosť nášmu svedectvu.

Cirkev podľa Mons. Fisichellu neevanjelizuje z dôvodu veľkej výzvy sekularizácie, ale pretože „musí poslúchať Pánov príkaz priniesť evanjélium každému stvoreniu.“ To je podľa neho ústredný bod projektu Cirkvi na nasledujúce desaťročia, pre ktorý „musíme byť schopní plne pochopiť zodpovednosť, ktorá spočíva na Kristovej Cirkvi“.

Predseda vatikánskeho dikastéria v diskusii reagoval na viacero otázok. Týkali sa napríklad jeho skúsenosti s formáciou poslancov, keďže v minulosti pôsobil ako duchovný správca poslaneckej snemovne v Taliansku či potenciálu novej evanjelizácie, ktorú aktívne presadzuje Pápežská rada, ktorej predsedá. Dotkol sa aj témy dialógu s islamom či téme korupcie.

Konferenciu ukončil arcibiskup Zvolenský, ktorý poďakoval hlavným hosťom za ich obetavosť, svedectvo viery a ich múdrosť. „Tešíme sa, že sme vás tu mohli mať medzi sebou,“ uviedol Zvolenský. Zároveň povedal, že videozáznam z konferencie bude čoskoro dostupný na stránkach televízie TV LUX a TK KBS.

Konferenciu „Výzvy Novej Kultúry“ pripravili Konferencia biskupov Slovenska (KBS) spolu so STUDIO MORANDINI E ASSOCIATI.

-ml- /foto- pz-

V Oslanoch si pripomenuli 120. výročie narodenia biskupa Nécseya

Oslany, 21. februára (TK KBS) - V tomto roku si pripomíname 120. výročie narodenia nitrianskeho biskupa Mons. Eduarda Nécseya, titulárneho arcibiskupa. Pri tejto príležitosti si 19. februára v jeho rodných Oslanoch (okres Prievidza) v miestnom Kostole sv. Štefana nitriansky biskup Mons. Viliam Judák s Mons. Mariánom Bublincom, administrátorom Banskobystrickej diecézy a viacerými kňazmi, slávil slávnostnú svätú omšu, na ktorej boli prítomní i bohoslovci kňazských seminárov z Nitry a Badína. Po skončení Eucharistie spomienková slávnosť pokračovala akadémiou o živote a diele Dr. Eduarda Nécseya.

Mons. Eduard Nécsey sa narodil 9. februára 1892 v Oslanoch pri Prievidzi. Kňazskú vysviacku prijal v časoch Prvej svetovej vojny v Innsbrucku, kde študoval a kde získal aj doktorát z teológie. Biskupské svätenie prijal 16. mája 1943. Bol titulárnym biskupom a aj po smrti svojho predchodcu, arcibiskupa Mons. Karola Kmeťka, keď bol v januári 1949 menovaný pápežom Piom XII. na starobylý nitriansky biskupský stolec. Nemohol byť totiž pre vtedajšie politické pomery menovaný za nitrianskeho diecézneho biskupa, bol iba nitrianskym apoštolským administrátorom.

Keďže sa neangažoval v spoločenských a politických záležitostiach a usiloval sa každému vyhovieť, čo bola taká typická črta jeho charakteru, zo strany mocných tohto sveta po jeho menovaní za nitrianskeho administrátora vznikol dojem, že to bude biskup, s ktorým zo strany štátu nebudú ťažkosti pri bezprávných postojoch proti náboženskej slobode. Ideológovia na cirkevnom úrade sa o ňom v roku 1949 vyjadrili takto: „Biskup Nécsey je najochotnejší ku kompromisom. Povahovo umiernený a trpezlivý. V doterajších opatreniach vlády nevidí nič zlé“. Nebol to však správny pohľad na jeho osobu, pretože Mons. Eduard Nécsey bol zrelý, vzdelaný a rozhladený muž, silný kňazský charakter s hlbokým sociálnym cítením, avšak nekompromisný ak išlo o nespravodlivosť či zlo v akejkol'vek podobe. Skôr ako sa stal biskupom prešiel viacerými cirkevnými službami. Bol špirituálom v Kňazskom seminári v Nitre, bol profesorom viacerých disciplín, nakoniec zakotvil pri dogmatike. Zastával i funkciu tajomníka arcibiskupa Kmeťka, taktiež bol riaditeľom Biskupského úradu, následne bol povýšený za nitrianskeho sídelného kanonika a pracoval aj na cirkevnom súde. V päťdesiatych rokoch, keď cieľom vtedajšej vlády bolo zdiskreditovať v očiach veriacich najvyšších pastierov, bola využitá taktika rozbitia biskupského kolégia a vytvoriť vzájomnú nedôveru. Bola to taktika viac ako diabolská, keď postupovali proti biskupom rozličným spôsobom, aby v očiach veriacich vyvolali dojem, že sú medzi sebou rozdelení.

Mons. Eduard Nécsey sa snažil hľadať cestu nie útoku, ale cestu vyjednávania, aby zachránil pre Cirkev z tých mála práv, ktoré mala v tých časoch, čím najviac. Bol viac ako trištvrte roka izolovaný v prísnom

domácom väzení. Toto obdobie, podľa svedectiev jeho súčasníkov, znášal s veľkou trpezlivosťou. Pretože bol neustále sledovaný aj vďaka prítomnosti zmocnenca, ktorý mu otváral poštu, ktorý kontroloval v niektorých obdobiach návštevy, keď ich mal dovolené. V jeho pracovni sa našlo odpočívacie zariadenie, ktoré malo sledovať všetku jeho činnosť. Dokonca, keď ho počas internovania prišla z posledných síl navštíviť jeho staručká matka, nedovolili sa mu stretnúť s ňou. Mohol len vyjsť na balkón a zdvihnutím ruky ju pozdraviť. Izolácia bola o to ťažšia, že nemal pri sebe ľudí, na ktorých by sa mohol spoľahnúť, pretože jeho najvernejších spolupracovníkov odsunuli do kárneho tábora v Mučeníkoch. Do biskupskej kancelárie prišli noví spolupracovníci, ktorých biskup Nécsey s láskou prijal, ale sám by si ich nebol, s najväčšou pravdepodobnosťou vybral. Nátlak bol na neho vyvíjaný rozličným spôsobom, aj prostredníctvom listov. Napríklad list ministra Čepičku z 3. marca 1950 z ktorého vyberáme len časť. Biskupovi Nécseyovi píše: „Vám nejde ani o pravdu, ani o blaho Cirkvi a štátu, ani o pokoj a pokojný život kňazov a veriacich. Dlhú sa už usilujete o rozvrat a rozširovanie nepokoja. Preto nepokladáte pod dôstojnosť ani občiansku ani biskupskú, napádať otvorene a neohrozeným spôsobom nové cirkevné zákony. Tie zákony, ktoré si dal pracujúci ľud, v záujme republiky a Cirkvi a ktoré musia byť bezpodmienečne a plne dodržiavané a zachované. Zato sa ochotne podriadujete akémukoľvek politickému rozhodnutiu a diktátu Vatikánu, ktorý sa netají nenávisťou a nepriateľstvom k ľudovodemokratickej republike a k jej ľudu“. Takéto a podobné listy možno nájsť aj dnes v archíve či už Biskupského úradu alebo v Národnom archíve. Ako senior biskupského zboru musel neraz riešiť problematické otázky o vzťahu k štátu. Napriek svojej jemnosti bol neústupný, keď išlo o pravdu a spravodlivosť. Bol človekom hlbokého duchovného života, uzobranosti. Mnohí ho nazývali človekom veľkých morálnych kvalít.

Nemožno obísť ani jeho aktívnu činnosť na Druhom vatikánskom koncile. Zúčastnil sa na všetkých jeho zasadaniach v rokoch 1962 - 1965. Bol vo viacerých komisiách a bol uznávaným odborníkom. Vždy jeho pobyt vo Večnom meste a stretnutia so Svätým Otcom Jánom XXIII. a Pavlom VI. boli pre neho príležitosťou, aby sa povzbudil a aby povzbudzoval aj iných. V roku 1967 sa zúčastnil aj na prvej biskupskej synode. V máji 1968, pri svojom kňazskom jubileu, bol pozdravený Svätým Otcom a menovaný za titulárneho arcibiskupa. Chcel cestovať do Ríma, aby sa poďakoval za toto vyznačenie. No v Prahe vážne ochorel, bol transportovaný naspäť do Nitry a 19. júna 1968 vo svojom biskupskom sídle zomrel. Mons. Josef Hlouch na jeho adresu povedal: „Srdce sa vyčerpalo láskou, telo vysala bolesť, oči - noci bezsenné. Dal Bohu všetko, preto má všetko“.

Biskupský úrad v Nitre

Biskup Tomáš Galis sa zúčastnil na Púti vo Fatime

Žilina, 23. februára (TK KBS) – Od 10. do 13. februára sa žilinský biskup Mons. Tomáš Galis zúčastnil spolu s ďalšími pútnikmi z diecézy na púti vo Fatime. Bola spojená s viacerými pracovnými stretnutiami s ľuďmi zodpovednými za Svetový Apoštolát Fatimy (SAF). Pri Konferencii biskupov Slovenska je otec biskup Galis poverený starostlivosťou o SAF na Slovensku.

Biskup Galis sa stretol najskôr s predstaviteľmi medzinárodného sekretariátu SAF s Nunom Prazeres a Anou Reis, s ktorými dohodol záležitosti potrebné k tomu, aby Slovensko mohlo byť prijaté za riadneho člena SAF. Neskôr sa stretol so sestrou Angelou Coelho, vicepostulátorkou pre kauzu svätorečenia blahoslavených Hyacinty a Františka Marto, dvoch z detí, ktoré boli svedkami zjavenia Panny Márie vo Fatime. Neskôr sa stretol s Mons. Antoniom Marto, biskupom diecézy Leiria, do ktorej Fatima patrí. V závere sa k otcovi biskupovi a pútnikom pripojila ďalšia 50-členná skupina veriacich zo Solíniek so svojimi kňazmi.

Zdroj: dcza.sk / Peter Švec

Spišský biskup posvätil dielňu na výrobu organových píšťal

Spišská Kapitula, 21. februára (TK KBS/Rádio LUMEN) - Rodinná dielňa bratov Biesovcov z Hranovnice je pôvodcom viacerých organových skvostov zdobiajúcich kostoly po celom Slovensku. Od roku 2005 vyrobili, či opravili viacero organov. Ten zatiaľ posledný je v Kostole sv. Kataríny Alexandrijskej v Matejovciach nad Hornádom. V nedeľu 19. februára ho oficiálne po viac ako 80 ročnej prestávke slávnostne spustili a posvätili aj výrobu cínových organových píšťal.

Dielňu na výrobu organových píšťal prišiel posvätiť spišský biskup Štefan Sečka, ktorý zdôraznil úlohu organu ako kráľovského nástroja pri sprevádzaní liturgie cirkvi. „Organ je nástroj, ktorý vedie spev zhromaždeného ľudu pri bohoslužbách, to znamená, je veľmi dôležitým nástrojom pre formovanie aj takej kultúry spevu a prežívania liturgie.“ Výroba jedného stredne veľkého organu trvá šesť a deväť mesiacov. Dielňa v Hranovnici bude môcť od dnes ako jediná na Slovensku vyrobiť organ aj vlastnými cínovými píšťalami. „Do dnešného dňa sme vyprodukovali desať opusov, pracujeme na jedenástom nástroji, boli to dva také väčšie nástroje nad 25 registrov mali, ostatné boli menšieho charakteru do 20 registrov. V súčasnosti pracujeme na nástroji do Sabinova, kde by mal nástroj mať 31 registrov, čiže o 5 re-

gistrov viac ako doterajší náš najväčší nástroj,“ citovalo Rádio LUMEN organára Gabriela Biesu.

Cínové píšťaly sa doteraz dovážali najmä z Českej republiky, kde sa aj vyučil zatiaľ jediný výrobca organových píšťal na Slovensku Stanislav Rusnák. „V 2005 som ako prvýkrát niečo robil na tejto robote a predtým som nemal absolútne šajnu, že budem toto robiť. Ten majster, od ktorého to objednávali, spomínal že by chceli niekoho ešte vyučiť ako, lebo ten môj majster má 82 rokov teraz. Tak proste som na to kývol a prinieslo to ovocie,“ dodáva pre Rádio LUMEN. Zdroj: Rádio LUMEN

V Šaštíne bolo počas víkendu 500 mladých zaľúbených

Šaštín, 20. februára (TK KBS) - Pontifikálnou svätou omšou v nedeľu 19. februára skončil 5. Ročník Púte zaľúbených, ktorú celebroval žilinský biskup Mons. Tomáš Galis. Predchádzal jej celovíkendový bohatý program pre mladé páry z celého Slovenska i Moravy, ktoré spolu chodia, sú zasnúbení alebo manželka.

V piatok podvečer, po svätej omši Ondreja Chrválu, tajomníka pre Rady pre mládež a univerzity KBS, obsadili hudobné pódium Kapucíni a Stanley, po nich nasledovala prednáška Petra Ikhardta o prežívaní viery počas liturgického roku. Deň zakončil posvätný ruženec, ktorý kňaz odovzdal prvému páru, ktorý sa zaviazal sa ho jeden krát pomodliť a pošle ho poštou ďalšiemu páru. Tým sa vytvorí sieť modlitieb po celom Slovensku až do nasledujúceho ročníka akcie.

V sobotu sa mohli mladí dozvedieť viac v témach Nezdravé prejavy vo vzťahu (psychologička Lucia Drábiková) alebo Čo o tom druhom vedieť pred svadbou? (manželka Horváthovci), na ktoré nadviazali diskusné skupinky, kde si mohli mladí rozobrať tému so skúsenými manželmi. Vrcholom celej Pute bol sobotný večer, kedy si mladí počas svätej omše obnovili predsavzatie žiť čistý vzťah a manželka svoje manželské sľuby. V homílii vyjadril páter Lucián Bogucký úžas nad tým, že existuje toľko mladých ľudí, ktorí sú nádejou pre Slovensko a dokážu zaplniť Baziliku. Program pokračoval koncertom Zuzany Smatanovej a adoráciou za vzťahy, rodiny a manželstvá.

„Prišli sme až z východu Slovenska, no oplátilo sa nám putovať, je to požehnané dielo a veľa sme načerpali,“ prezradili Peťo a Majka, ktorí sú na púti už štvrtý raz. Mottom ročníka boli slová: I Like manželstvo! Cieľom organizátorov bolo poukázať na to, že považujú manželstvo za najlepší spôsob života muža a ženy a ich potomstva. „Nebojte sa dať tento lajk,“ vyzval mladých pútnikov počas nedeľnej sv. omše otec biskup Galis. Tím Púte zaľúbených

Slávenie Popolcovej stredy v Katedrále svätého Martina

Bratislava, 22. februára (TK KBS) – Na Popolcovú stredú sa v Katedrále svätého Martina uskutočnila svätá omša s udeľovaním popolca, ktorú celebroid bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. V homílii poukázal na Popolcovú stredú ako vstupnú bránu do pôstneho obdobia, ktoré je prípravou na Veľkonočné sviatky. Táto príprava spočíva v hlbšom zamyslení sa nad sebou a v hľadaní pravdy o sebe, čo sa uskutočňuje najmä prostredníctvom modlitby, pôstu a dávania almužny. Súčasťou pravdy o človeku je ľudská hriechnosť a sústavná potreba sebazdokonaľovania vo vedomí veľkého Božieho milosrdenstva. Pred Bohom sme hriešni, no súčasne sme Boží synovia a dcéry, povolani k svätosti, uviedol otec arcibiskup Zvolenský.

Jozef Haľko

Saleziáni spolupracovníci majú novú provinciálnu radu

Poprad, 22. februára (TK KBS) – Novú provinciálnu radu majú saleziáni spolupracovníci. Rozhodli o nej na nedávnom treťom kongrese Združenia saleziánov spolupracovníkov na Slovensku (ASC) v Poprade, na ktorom sa zišlo 140 členov kongresu z 28 stredísk ASC. Na stretnutí sa zúčastnil aj delegát svetovej rady don Giuseppe Casti, ktorý saleziánom spolupracovníkom odovzdal pozdrav od hlavného predstaveného dona Cháveza.

Do provinciálnej rady boli na najbližšie tri roky zvolení Anton Horváth, Jana Brišová, Jozef Kolarčík, Ľubica Májčková, František Goboňa, Ružena Maková, Julian Tomašík, Richard Ondrišík, Iveta Slavkovská a František Barnáš. Do provinciálnej rady (PR) boli ako delegáti menovaní don Pavol Michalka za SDB a sr. Eva Pullmanová za FMA. Voľba nového provinciálneho koordinátora sa uskutoční v dňoch od 2. do 4. marca 2012.

Na kongrese účastníci schválili aj rokovací poriadok kongresu, volebný poriadok pre voľby do PR a vypočuli si aj správy o činnosti provinciálnej rady ASC a o stave združenia za uplynulé 3 roky.

Vladimír Slavkovský

Pripomíname si 60. výročie súdneho procesu Titus Zeman

Bratislava, 22. februára (TK KBS) - Pred 60 rokmi, 22. februára 1952, bol Štátnym súdom v Bratislave pod predsedníctvom Pavla Korbulyho vynesený rozsudok

v súdnom procese Titus Zeman a spol. Odsúdení boli za trestné činy vlezrady a vyzvedačstva. Išlo o tretiu výpravu, ktorú viedol don Titus Zeman a ktorej sa nepodaril prechod cez hranice. Vedúcemu výpravy donovi Titusovi Zemanovi hrozil trest smrti, napokon bol zmenený na 25 rokov väzenia. Spolu boli všetci odsúdení na 289 rokov väzenia, pričom priemerný trest bol 15 rokov. Skupinu tvorili saleziánski kňazi Titus Zeman (25 ročný), Andrej Dermek (14), Štefan Sandtner (14), Pavol Pobiecky (13), Leonard Tikl (15), Jozef Paulík (14), diecézni kňazi Viliam Mitošinka (20), Emil Šafár (14), Justín Beňuška (12), František Minarových (14), Ladislav Burian (2), saleziánski klerici Anton Kyselý (12), Anton Srholec (12), Ján Brichta (12), Anton Semeš (14), Jozef Bazala (12), oratorián František Buzek (18), prevádzca Ferdinand Totka (22), otec saleziánskeho klerika Augustín Hercog (14) a domovníčka Margita Luptáková (12). S týmto súdnym procesom súviseli aj ďalšie súdne procesy s ľuďmi, ktorí pomáhali odsúdeným v procese Titus Zeman a spol. Išlo o súdne procesy na čele s vdp. Alfonzom Paulenom, donom Viliamom Vagačom, sr. Barborou Kristínou Ševčíkovou a sr. Zdenkou Schelínovou.

Don Titus Zeman zomrel po prepustení na následky väzenia a v súčasnosti prebieha jeho proces blahorečenia. Z odsúdených v súdnom procese Titus Zeman a spol. dnes žijú už len Ladislav Burian, Anton Kyselý, Anton Srholec, Ján Brichta a Anton Semeš.

Peter Sandtner

Na FF KU riešia projekt o politickom katolicizme

Ružomberok, 19. februára (TK KBS) – Jedným z projektov Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity a vedeckej grantovej agentúry Ministerstva školstva, vedy výskumu a športu Slovenskej republiky a Slovenskej akadémie vied, je projekt s názvom Politický katolicizmus v slovenskom agrárnom hnutí. Hlavným riešiteľom projektu, prebiehajúcim v rokoch 2011 až 2013, je Michal Marťák, pracujúci s tromi spoluriešiteľmi.

Michal Marťák priblížil cieľ projektu: „Cieľom projektu je zozbierať archívny materiál k problematike, ktorý sa nachádza v rôznych fondoch a archívoch. Práce venované katolíckej politike v slovenskom agrárnom hnutí v slovenskej historiografii chýbajú. Na Slovensku je táto téma spracovaná minimálne, preto je hlavným účelom projektu zhromaždiť, čo najviac dokumentov na obohatenie témy o nové poznatky a informácie.“ Uskutočnenie projektu by malo hlavne pomôcť k poznaniu tohto úkazu v moderných slovenských dejinách, ktorého skúsenosti a tradície v značnej miere formovali podobu nielen agrárneho hnutia, ale aj spoločenského života na Slovensku.

Magdaléna Holéniová

STRUČNE Z DOMOVA

V Devíne si uctili sv. Cyrila a Metoda

Devín, 20. februára (TK KBS) - V Kostole Svätého kríža v Devíne sa 19. februára si uctili pamiatku sv. Cyrila a Metoda z príležitosti výročia úmrtia sv. Cyrila, ktoré sa každoročne 14. februára slávi v celej Katolíckej cirkvi ako sviatok spolupatrónov Európy.

Hlavným celebrantom slávnostnej svätej omše bol emeritný biskup Dominik Tóth. V homílii poukázal na biblickú múdrosť, ktorú nám zanechali vierozvestovia Cyril a Metod. Pripomenul základné piliere cyrilometodského posolstva, a to život podľa Biblie, sviatosti a usporiadanie ľudskej spoločnosti na večne platných princípoch prirodzeného zákona.

Liturgiu doprevádzal spevmi v stroslovenčine zbor z Lamača a Dúbravky. Do myšlienok Proglasu sa prítomní mohli zahĺbiť vďaka umeleckému prednesu Evy Kristínvej.

Marián Gavenda

Farnosť Sielnica obnovila svoj chrám

Sielnica, 21. februára (TK KBS) - „Budovať v sebe cit pre posvätno,“ to bolo hlavnou myšlienkou homílie pomocného spišského biskupa Mons. Andreja Imricha pri slávnostnej nedeľnej svätej omši 12. februára 2012 spojenej s posviackou nového oltára v Kostole Svätého Ducha v Sielnici.

Michal Várošik

V Košiciach pripravili ďalší zo série koncertov „Kňazi inak“

Košice, 21. februára (TK KBS) - V pondelok 20. februára sa po vysokoškolskej svätej omši v Univerzitnom pastoračnom centre sv. Košických mučeníkov uskutočnil ďalší zo série koncertov pod názvom „Kňazi inak“. Išlo o vystúpenie kapiel The Sain, Peter Milenky Band a Kerygma, ktorých členovia sú katolícki kňazi. Kňazi sa s nimi podelili o talenty, ktorými ich Pán Boh obdaril a tak ukázali, že poslanie ohlasovať Evanjelium sa dá uskutočňovať aj prostredníctvom hudby.

Monika Tomašová

Národný týždeň manželstva vyvrcholil koncertom v Bratislave

Bratislava, 20. februára (TK KBS) - Kampaň Národný týždeň manželstva (NTM) na Slovensku vyvrcholila v nedeľu 19. februára koncertom v Bratislave. V Dóme sv. Martina zaspievali Katka Koščová, Jana Daňová - Bugalová za sprievodu manžela Štefana Bugalu a The Hope Gospel Singers. Svojou účasťou podporili myšlienku Národného týždňa manželstva. **Dagmar Mozolová**

Manželom patrilo minulé týždeň aj v Starej Ľubovni

Stará Ľubovňa, 21. februára (TK KBS) - Od 12. do 19. februára patrila väčšina aktivít vo farnosti v Starej Ľubovni manželom. Pozvať Boha, aby bol hosťom v ich

zväzku, sa manželia zo Starej Ľubovne snažili prostredníctvom spoločných modlitieb matiek a otcov, adorácie, krížovej cesty a duchovnej obnovy. Vyvrcholením bola svätá omša v nedeľu 19. februára, počas ktorej si manželia obnovili svoje manželské sľuby.

Adam Takáč

Národný týždeň manželstva v Košiciach ukončili plesom

Košice, 19. februára (TK KBS) - V sobotu 18. februára sa uskutočnil v Košiciach Ples rodín, ktorý bol zavŕšením Národného týždňa manželstva. V programe vystúpili tanečné štúdio Elegance, tanečníci z Eire Academy, klaviristka Daniela Kačmárová, nechýbala módna prehliadka s ručne maľovanými modelmi šiat z umeleckého salónu Etela z Prešova a polnočné prekvapenie v podobe bohatej tomboly. Celým plesom do tanca hrala skupina Esprit. **Tím Domu Anky Kolesárovej**

Slovensko navštívil francúzsky kňaz z rehole maristov

Bratislava, 18. februára (TK KBS) - Od 12. do 16. februára zavítal na Slovensko páter Roger Lordong, kňaz z rehole maristov vo Francúzsku, ktorý je v súčasnosti zodpovedným za pastoračiu nevidiacich a slabozrakých v krajine „galského kohúta“, učí na školách, navštevuje nevidiacich v starobincoch. Na Slovensku bol prvýkrát, no jeho živý záujem o nevidiacich a študentov otvára nové možnosti rozvoja francúzsko-slovenského priateľstva.

František Neupauer

Cyrilo-metodovský spomienkový večer v Košiciach

Košice, 23. februára (TK KBS) - Spomienkový večer pri príležitosti 1143. výročia blaženého skonu sv. Konštantína - Filozofa sa uskutočnil 19. februára v gréckokatolíckom Chráme sv. Petra a Pavla v Košiciach - Terasa. Priaznivci cyrilo-metodského hnutia v Košiciach sa mohli aj pokloniť ostatkom sv. Konštantína, mníšskym menom Cyrila, ktoré na putovaní Košickou eparchiou boli pred ikonostasom vystavené k verejnej úcte. Po slávnostnej svätej liturgii, ktorej predsedal o. Michal Hospodár, predseda Spolku sv. Cyrila a Metoda, privítali piatich nových zakladajúcich členov spolku z radov košickej inteligencie. **Vladimír Teodor Miroššay**

V Košiciach už VI. reprezentačný ples FKI a NKOS

Košice, 21. februára (TK KBS) - V Košiciach pripravili 18. februára VI. reprezentačný ples Fóra kresťanských inštitúcií a Nezávislých kresťanských odborov Slovenska. K vzácnym hosťom patrilo košický pomocný biskup Mons. Stanislav Stolárik. Počas plesu sa členské organizácie FKI prezentovali na 16 baneroch. **Zdroj: www.fki.sk**